ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ,

κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος

1870—1871.

Ἐπὶ τῆς ἐφορίας τοῦ πανιερωτάτου ἀγ. Νύσσης κ. Καλλινίκου καὶ τῶν εὐγενεστάτων κκ. Ἀθανασίου Νικολαΐδου, Γ. Διαλεγμένου καὶ Βασιλείου Σαρακιώτου.

Ὑπὸ τοῦ

ΣΧΟΛΑΡΧΟΥ

ΑΡΧΙΜ. ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΒΡΥΕΝΝΙΟΥ.

Δφ 10.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΤΥΠΟΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

1871.

Ε. Ε. Σ. Χ.
Δ.
Αρθ. 10.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ Σ

κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος

1870—1871.

Ἐπὶ τῆς ἐφορίας τοῦ πανιερωτάτου ἁγ. Νύσσης κ. Καλλινίκου καὶ τῶν εὐγενεστάτων κκ. Ἀθανασίου Νικολαΐδου, Γ. Διαλεγμένου καὶ Βασιλείου Σαρακιώτου.

ὑπὸ τοῦ

ΣΧΟΛΑΡΧΟΥ

ΑΡΧΙΜ. ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΒΡΥΕΝΝΙΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΤΥΠΟΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

1871

ΕΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΗΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ,

κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1870—1871.

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, ιϛ'. σεπτεμβρίου, μετὰ τὴν νενομισμένην ἱερὰν τελετὴν, ἣν, ἕνεκα ἀσθενείας τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀπούσης, ἐτέλεσεν ὁ ἔφορος τῆς σχολῆς παν. ἅγ. Νύσσης, προκαθημένης τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου μετὰ καὶ ἄλλων λογίων καὶ φιλομούσων ἀνδρῶν, καὶ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου, ὁ σχολάρχης προκατήρξατο τοῦ λόγου ὡς ἑξῆς.

—

Ἀγαπητοὶ μαθηταί.

Τὸν χρόνον τῆς ἀπὸ τῶν μαθημάτων καταπαύσεως ὑγιῶς σὺν Θεῷ διανύσαντες, πλήρεις νέων δυνάμεων συνήλθομεν καὶ αὖθις πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ καλοῦ ἀγῶνος τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως. Καὶ ἰδοὺ ἠνέῳκται καὶ πάλιν τῆς εὐγενοῦς ταύτης πορείας τὸ στάδιον ὡς ἁρμόζει μάλιστα χριστιανοῖς, δι' εὐχῶν καὶ δεήσεων καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις ἐν παντὶ ἔργῳ, ἀρχομένῳ τε καὶ τελευτῶντι· ὅτι αὐτός ἐστιν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος ἡμῶν, ἐν ᾧ, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν· αὐτός ἐστιν ὁ ἀνεξάντλητος θησαυρὸς, ἐξ οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον πρὸς οἰκοδομὴν καὶ τελείωσιν τῶν τέκνων αὐτοῦ.

Σεβάσμιοι τῆς Ἐκκλησίας ἱεράρχαι καὶ τῆς σχολῆς ταύτης προστάται καὶ ἔφοροι ζηλωταὶ, προθύμως ὧδε παραγενόμενοι, συμπαρίστανται ἡμῖν καὶ εὐλογοῦσιν ὑμᾶς, θερμὰς ἀπὸ καρδίας πρὸς τὸν Ὕψιστον ἀναπέμποντες εὐχὰς ὑπὲρ συντηρήσεως καὶ εὐοδώσεως τοῦ μεγάλου καὶ ἀρχαίου τούτου τῶν γραμμάτων φυτωρίου.

Ἡμῶν ἐστι λοιπὸν, ἀγαπητοὶ μαθηταὶ, μετὰ τὰ ἱερὰ ταῦτα προοίμια, μετὰ τὸ λαμπρὸν ὡς εἰπεῖν πρόσωπον, ὃ ἐθέμεθα ἀρχόμενοι τοῦ ἔργου, ὑμῶν ἐστι λοιπὸν καὶ τὴν προαίρεσιν ἀγαθὴν ἕως τέλους ἐπιδείξασθαι καὶ γενναίως ἀγωνισθῆναι, ὅπως εἰς τὴν περίφαντον ἀνέλθητε κορυφὴν, καὶ κάτοχοι γένησθε τῆς ἐπιστήμονος καὶ ὑψηλῆς μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς, εἰς ἣν μετὰ πόθου νῦν ἀτενίζετε.

Δεῦτε οὖν διδάσκοντές τε καὶ διδασκόμενοι νομίμως πάντες ἀθλήσωμεν, ἵνα τὸν οἰκεῖον ἕκαστος ἀναδησώμεθα στέφανον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν στεφάνων. Ἡμετέρα σπουδὴ καὶ φιλοτιμία ἔστω τελειοτέραν ὅσον οἷόν τε καὶ φαεινοτέραν ἀπεργάσασθαι τὴν ἐσωτερικὴν καὶ πνευματικὴν ὄψιν τῆς σχολῆς διὰ τῆς πιστῆς τῶν ἡμετέρων καθηκόντων ἐκπληρώσεως καὶ δι' ὑπομονῆς καὶ ἐγκαρτερήσεως πολλῆς εἰς τὸν προκείμενον ἀγῶνα. Τῇ δὲ καταρτισθησομένῃ σεβαστῇ καὶ ἐντίμῳ ἐφορίᾳ μελήσει πάντως περὶ τῶν ἄλλων. Ἔργον δ' αὐτῆς πρώτιστον καὶ μέγιστον τὸ μεριμνῆσαι περὶ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ φαιδρὸν ἀποδεῖξαι τὸ κατηφὲς καὶ θλιβερὸν πρόσωπον, ὃ παρίστησι δυστυχῶς σήμερον ἐν τούτοις τὸ κατάστημα.

Ἡμεῖς δὲ, σεβάσμιοι λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, μὴ διαλείπετε, παρακαλοῦμεν, εὐχόμενοι ὅπως ἡσύχως καὶ εὐδοκίμως διέλθωμεν καὶ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον, μὴ διαλείπετε δὲ καὶ συνεργοῦντες καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ πάσῃ δυνάμει μετὰ πάσης φιλογενοῦς καὶ φιλομούσου καρδίας πρὸς διάσωσιν τοῦ σεμνοῦ τούτου τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐγκαλλωπίσματος, οὗ τὸ ὄνομα μέγα καὶ ὁ λόγος πολὺς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους.

Μετὰ τὴν παράκλησιν ταύτην, ἧς μείζονα καὶ σπουδαιοτέραν ἄλλην οὐδεμίαν ἡ σχολὴ σήμερον ἔχει, παραδίδωμι τὸν λόγον εἰς τὸν ἀξιότιμον καθηγητὴν κ. Βασίλειον Καλλίφρονα.

Ἔπειτα λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Β. Καλλίφρων ἐξιστόρησεν εὐγλώττως τὴν κατάστασιν τῆς Μ. τοῦ Γένους σχολῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1849 μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, καὶ οὕτω ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων.

(Ὁ λόγος τοῦ κ. Β. Καλλίφρονος ἐτυπώθη ἐν τῷ τέλει τῆς Ἐκθέσεως τοῦ ἔτους 1869 – 1870 πρὸς συμπλήρωσιν, ὡς εἴρηται ἐκεῖ, τοῦ λόγου τοῦ κ. Α. Χαριλάου).

Τῇ δὲ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν δημοσίων ἐξετάσεων, ιγ'. ἰουνίου, παρόντων τοῦ σεβασμιωτάτου Τοποτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Διονυσίου μετὰ πάντων τῶν ἐνδημούντων Σ. Ἀρχιερέων, τῶν ἐφόρων, τῶν καθηγητῶν καὶ ἱκανῶν ἄλλων λογίων καὶ φιλομούσων ἀνδρῶν, ὁ σχολάρχης ἐξέθετο τὰ τῆς σχολῆς ὡς ἀκολούθως.

Σεβασμία καὶ φιλόμουσος ὁμήγυρις.

Ἐγγίσαντες καὶ αὖθις σὺν Θεῷ εἰς τὸ τέρμα τῆς ἡμετέρας σχολαστικῆς περιόδου, καὶ ἕτοιμοι ἤδη ὄντες ἵνα τῆς πνευματικῆς ἡμῶν ἐργασίας τὴν νενομισμένην ὑποστῶμεν δοκιμασίαν, τὸν ἐνιαύσιον χαρακτῆρα τῆς σχολῆς, ἐν οἷς καὶ ὅσον δεῖ διὰ βραχέων κατὰ καθῆκον διατυποῦμεν,

Ἐνέγραψε μὲν οὖν ἡ σχολὴ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο φοιτητὰς ἐν τῷ μητρῴῳ αὐτῆς

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν Χαλκηδόνος καὶ Δέρκων	222
Ἐκ Θρᾴκης	45
Ἐκ Μακεδονίας	24
Ἐξ Ἠπείρου	19
Ἐκ Θεσσαλίας	7
Ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῶν ἐν Αἰγαίῳ νήσων τῆς Τουρκίας	124
Καὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος	32
Τὸ ὅλον	473

Ἐκ τούτων δὲ ἔσχε τὸ πρῶτον τμῆμα

27	μαθητὰς καὶ	1	ἀκροατὴν ἐν τῇ Α'.	τάξει	
25	»	3	»	Β'.	
36	»	4	»	Γ'. καὶ	
57	»	6	»	Δ'. ἤτοι	
115	»	14		τὸ ὅλον	159.

Τὸ δεύτερον τμῆμα

89	μαθητὰς καὶ	3	ἀκροατὰς ἐν τῇ ἁ	τάξει.	
63	»	5	»	ϛ'.	
64	»	3	»	γ'. καὶ	
87	»		»	δ'. ἤτοι	
303	»	11		τὸ ὅλον	314.

Καὶ παλαιοὶ μὲν ἀνεγράφησαν 288, οἱ δὲ νεωστὶ ἐμφανισθέντες καὶ ἐγγραφέντες εἰσὶν 185, ὧν ἡ δικαία ἐν ταῖς τάξεσι τῆς ἡμετέρας σχολῆς ἐγκατάταξις πολλὰ παρέσχεν ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς πράγματα διὰ τοῦτο πάντως καὶ μόνον ὅτι ἐκ τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν ἐλλείπει ἔτι δυστυχῶς ἡ προσήκουσα ὁμοιόμορφος διοργάνωσις καὶ τάξις καὶ ἀλληλουχία, δι' ὧν τὰ τῆς παιδείας καθόλου εὐοδοῦνται. Ἐννοοῦμεν δὲ λέγοντες ὁμοιόμορφον διοργάνωσιν οὐχὶ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ χρῆσιν τῶν αὐτῶν διδακτικῶν βιβλίων ἐν ἅπασι τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡμῶν, ὅπερ οὐδὲ παρὰ τοῖς ἄγαν πεφωτισμένοις ἔθνεσιν ὁρῶμεν γινόμενον, καίπερ ἱκανῶς πάνυ τελειοποιη-

θέντων παρ' αὐτοῖς τῶν τῆς παιδείας πραγμάτων δι' ἀνδρῶν εἰδικῶς περὶ τὰ τοιαῦτα δι' ὅλου τοῦ ἑαυτῶν βίου ἐσπουδακότων· διότι καὶ ἐν τούτοις τοῖς στρώμασι τῆς γραμματολογίας τὸ βέλτιον καὶ τελειότερον ἔτι καὶ νῦν ἀναζητεῖται, ἡ δὲ ἐπιστήμη, ἡ τοῦ τελείου ἑκάστοτε καταστοχαζομένη, πάντως ἂν ἀπεθαρρύνετο εἰς τὴν φωνὴν ἀνωτέρας τινὸς ἀρχῆς, κατακυρούσης τυχὸν ὡς τέλειον ἔργον τὸ τελειότητός τινος μόνον μετέχον. Τὸ ὁμοιόμορφον τῆς διοργανώσεως, περὶ οὗ τὸν λόγον ποιούμεθα, ἀνάγεται κυρίως εἰς τὰ *προγράμματα*· παρ' ἡμῖν δὲ, ὡς γνωστὸν, εὑρίσκει τις τοσαῦτα προγράμματα, ὅσα καὶ σχολεῖα, πολλῶν δὲ ἐκπαιδευτηρίων τὰ προγράμματα εἰσὶν αὐτὸ τοῦτο γράμματα νεκρὰ ἐν μέρει, ἢ ἀλλάσσουσι τόσον συνεχῶς, ὅσον, οὕτως εἰπεῖν, καὶ τῆς σελήνης αἱ φάσεις. Πόσαι δὲ ἐντεῦθεν ἀνωμαλίαι γεννῶνται πρὸς τὴν κανονικὴν τῆς νεολαίας ἐκπαίδευσιν καὶ ὁποία καὶ πόση ἡμιμάθεια, δὸς δ' εἰπεῖν, καὶ ἀμάθεια, περικρύπτεται ἐν τοῖς πλείστοις σχεδὸν τῶν ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡμῶν φοιτώντων μειρακίων, ἀκριβῶς γινώσκουσιν οἱ τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὰ πράγματα ἐπιστήσαντες. Ἵνα δὲ παραδειγματίσωμεν ἐνταῦθα ἐν ὀλίγοις τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀταξίαν, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐκ τῶν ἐτησίως νεωστὶ παρ' ἡμῖν ἐγγραφομένων, οὓς πάντας σχεδὸν ὑπὸ δοκιμασίαν καὶ ἐξέτασιν ὑποβαλλομεν· διότι ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐξέλιπε καὶ ἀπὸ τῶν σχολείων ἡμῶν ἡ πίστις· οἱ μὲν ὑπολείπονται ἐν τῇ πολιτικῇ γεωγραφίᾳ, οἱ δὲ ἐν τῇ ἱστορίᾳ, οἱ δὲ ἐν τῇ πρακτικῇ ἀριθμητικῇ, ἔνιοι δὲ, καίπερ ὑψηλοτέρων μαθημάτων διακούσαντες, παντάπασιν ὑπάρχουσιν ἀδαεῖς τῆς στοιχειώδους γεωμετρίας, τῆς φυσικομαθηματικῆς γεωγραφίας, τῆς θεωρητικῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῶν στοιχείων τῆς Ὀθωμανικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσης. Τὸ δὲ μέγιστον πάντων, μόλις διακρίνουσιν ἐν τῷ Ἕλληνι λόγῳ τὰς ποικίλας τῶν λέξεων μορφὰς, καὶ τὴν σχέσιν, καθ' ἣν αὗται τίθενται πρὸς ἀλλήλας: ἤτοι τὸ τεχνολογεῖν καὶ συντάττειν, ὡς συνήθως λέγομεν· ἄλλοι δὲ τοὐναντίον προκεχωρηκότες εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ξένων γλωσσῶν, ἀγνοοῦσι τὰ πλεῖστα τῶν ἄλλων ἐγκυκλίων μαθημάτων, καὶ οὕτω καθεξῆς. Κατ' ἔτος δὲ 20—30 τῶν νεηλύδων, καί τοι προσέρχονται ἐπιθυμοῦντες ἵνα μαθητεύσωσι παρ' ἡμῖν, ἐξεταζόμενοι ὅμως ἀπέρχονται εἰς τὰ ὀπίσω, ὡς μὴ κατατασσόμενοι ἐν τῇ τάξει, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ὅπως καταταχθῶσι δι' ἓν ἢ δύο τὸ πολὺ μαθήματα, ἅτινα ἀλλαχοῦ που τυχαίως ἐδιδάχθησαν τελειότερον. Ἐκ δὲ τῶν ἐφέτος ἐγγραφέντων 473 φοιτητῶν ἐγκατέλιπον ἡμᾶς περὶ τὰς ἀρχὰς, ἐν τῷ μέσῳ ἢ καὶ περὶ τὸ τέλος, οἱ 86, καὶ εἰ μὲν πρὸς ἔργον ἐτράπησαν οὐκ οἴδαμεν, γινώσκομεν δὲ ὅτι, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν ἀποπεμφθέντων διὰ πολλὴν ἀμέλειαν καὶ ὀκνηρίαν, εἰς ἣν δυστυχῶς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων οἱ παῖδες ἡμῶν πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἐθίζονται — οἱ πλείους διέπραξαν τοῦτο ὡς ἡλικιωθέντες ἤδη ἐν διαφόροις τῶν παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἀηδίσαντες πρὸς τὰ γράμματα καὶ μαθήματα. Ἀνάγκη ἄρα ἵνα καὶ τὰ ἡμέτερα δημοτικὰ σχολεῖα,

ὅπως τὰ τῶν πεφωτισμένων κοινωνιῶν, ἔχωσι πάντα ὁμοιόμορφον κύκλον μαθημάτων, ἀρχόμενον καὶ τελευτῶντα ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ, ἑπομένως δέον ἵνα ὁρισθῇ καὶ κατακυρωθῇ τὸ *τί* καὶ *πόσον* διδακτέον ἐν ἑκάστῃ τάξει τῶν προπαιδευτηρίων, παιδευτηρίων καὶ ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν, ἑκάστη δὲ σχολὴ διοργανωθῇ ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῆς εἰς πρωτοβάθμιον, δευτεροβάθμιον, τριτοβάθμιον ἤ καὶ εἰς πλήρη καὶ τελείαν, καταρτίζουσα μίαν, δύο, τρεῖς καὶ τέσσαρας τάξεις καὶ ἰσαρίθμους ἢ καὶ πλείους ἀναλόγως συντηροῦσα διδασκάλους, συνδεθῶσι δὲ πρὸς ἀλλήλας αἱ σχολαὶ οὕτως ὥστε μηδένα τῶν μαθητευομένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην μεταπηδᾷν καὶ ἐν τῷ μητρῴῳ ἐγγράφεσθαι τῆς ἑτέρας ἄνευ ἀποχρώσης ἐγγράφου ἀποδείξεως τῆς σχολῆς, ἀφ' ἧς ἔρχεται κτλ. λέγομεν κτλ. διότι περὶ τούτων, ὡς καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων, εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν σχολείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἰδίως ἀποβλεπόντων, ἐγράφη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐνταῦθα πρό τινων ἐνιαυτῶν ἐκτενὴς πραγματεία (1), ἥτις ἀπορροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ πῶς τὴν προσοχὴν διέφυγε τῶν λογίων τῆς πόλεως ταύτης ἀνδρῶν, καὶ οὐδεμία μέχρι τοῦδε περὶ τούτων φροντὶς ἐγένετο· ἡμεῖς δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, ὅσα γε ἡ ἡμετέρα σχολὴ ἐκ τῆς πολλῆς καὶ ποικίλης ταύτης ἀταξίας πάσχει, καθῆκον ἡμῶν ἐθεωρήσαμεν, ἵνα ὑπόμνησιν ἁπλῶς περὶ τούτων εὐσεβάστως ποιησώμεθα πρὸς τοὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡμετέρους συναδέλφους, τὰς εὐπαιδεύτους καὶ φιλομούσους ἐφορίας, τοὺς πολλοὺς τῶν λογάδων ὁμίλους, καὶ μάλιστα πάντων πρὸς τὴν ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν ἡμῶν, ἐκ τῆς συνεννοήσεως καὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἐργασίας τῶν ὁποίων ἐξήρτηται ἡ τῶν πραγμάτων τούτων ἀνόρθωσις, καὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον διαρρύθμησις καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις (2).

Περὶ τῶν φοιτητῶν ἡμῶν σημειώσεως ἄξια κρίνομεν πρὸς τούτοις καὶ τάδε. Ἐκ τῶν πέρυσιν ἐν ταῖς δημοσίαις ἐξετάσεσι μὴ ἐμφανισθέντων, ἢ μόνον ἔν τισι τῶν μαθημάτων ἐξετασθέντων, καὶ τῶν μὴ ἐν ἅπασι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον εὐδοκιμησάντων, ὕστερον δὲ κατὰ τὰς περὶ αὐτῶν κειμένας διατάξεις τῆς σχολῆς δοκιμασθέντων, προβιβασμοῦ μὲν ἄξιοι ἐκρίθησαν 30, στάσιμοι δὲ, εἴτε ὡς ἀποτυχόντες καὶ δεύτερον, εἴτε ὡς διόλου μὴ ἐξετασθέντες, διέμειναν 14. Αὕτη δὲ ἡ στασιμότης προῆλθε μὲν ἔν τισιν ἐξ ἀμελείας, εἰσὶν ὅμως καὶ οἱ παθόντες αὐτὴν ἐξ αἰτίων ἀ-

---

(1) Τὰ σχολεῖα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Δ. Χρηστίδου Σερραίου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1865.

(2) Περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, πρὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους ὑπεβάλομεν τὴν γνώμην ἡμῶν συντόμως τῇ κεντρικῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἐπιτροπῇ, καὶ προσεκλήθησαν μὲν τότε ὑπ' αὐτῆς οἱ ὀνομαστότεροι τῆς πόλεως ἡμῶν διδάσκαλοι, καὶ καθηγηταὶ καὶ σχολάρχαι, καὶ ἐνεφανίσθησαν καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ πράγματος ἀνεγνώρισαν, καὶ νὰ συσκέπτωνται ἤρξαντο περὶ τούτου μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς· ἀλλὰ, δυστυχῶς, μετὰ τὴν πρώτην, δευτέρα ἄλλη συνεδρίασις ἔκτοτε δὲν ἐγένετο.

νεξαρτήτων τῆς θελήσεως αὐτῶν, ἢ καὶ ἐν μέρει δεδικαιολογημένων, οἷον ἐξ ἀθενείας ἢ διὰ τὸ ἀλλόγλωσσον. Διότι καὶ τοιούτους δέχεται ἡ σχολὴ κατ' ἔτος οὐκ ὀλίγους ἐκ τῶν Ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες ἱκανὴν μὲν ἔχουσι στοιχείωσιν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων, ἀτελῶς ὅμως ὁμιλοῦσι τὴν Ἑλληνικὴν, μητρικὴν ἔχοντες τὴν Ὀθωμανικὴν, οὐδὲ κέκτηνται τὴν ἐν τοῖς μαθήμασιν εὐκολίαν τῶν μητρόθεν Ἑλληνιζόντων. Εἰσὶ δὲ οἱ στάσιμοι, οἱ τὰ αὐτὰ μαθήματα καὶ δεύτερον διδαχθέντες ἐκ τοῦ δευτέρου τμήματος, ὡς εὐκόλως ἐξάγεται ἐκ τοῦ μητρῴου καὶ τῶν ἐνιαυσίων ἐλέγχων τῶν δημοσίων ἐξετάσεων ἑκάστης τάξεως.

Τί δὲ εἴπωμεν περὶ τῆς ἀτάκτου καὶ ἀγνώμονος συμπεριφορᾶς τινων ἐκ τῶν περυσινῶν τελειοδιδάκτων μαθητῶν ἡμῶν, ὅσοι ἐξ ὑπερβαλλούσης δῆθεν φιλοτιμίας τὸν ὑπὸ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου κατὰ τὴν ἑκάστου ἀξίαν ἀπονεμηθέντα αὐτοῖς δίκαιον βαθμὸν μὴ στέργοντες, ἢ παντάπασιν οὐκ ἐδέξαντο τὸ πτυχίον, ἢ ἀποδεξάμενοι ἔρριψαν αὐτὸ ὕστερον εἰς τὸ πρόσωπον τῆς σχολῆς, ἐγκαλοῦντες αὐτὴν ἐπὶ προσωποληψίᾳ . . . Τὴν ὕβριν τῶν ἀχαρίστων τούτων τέκνων ἡ σχολὴ μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ὑπομείνασα, τοῖς μεταμεληθεῖσιν ἔπειτα καὶ δι' ἐπανειλημμένων παρακλήσεων καὶ ἱκετευτικοῦ γράμματος τὴν ἄφεσιν καὶ τὸ πτυχίον ἐξαιτησαμένοις, πολλὰ ἐπιτιμήσασα καὶ νουθετήσασα μητρικῶς, ἐχαρίσατο μὲν ταῦτα ἐπὶ τὸ συγκαταβατικώτερον προσενεχθεῖσα, ὅτι οὐδὲ ῥητὴ τέως περὶ τούτου διάταξις ἐν τῷ Κανονισμῷ αὐτῆς ἔκειτο, τοῦ ἐξ ἀρχῆς νομοθέτου τηλικαύτην ἀγνωμοσύνην μὴ προβλεψαμένου, διέγνω μέντοι καὶ περὶ τούτου θεσπίσαι τοῦ λοιποῦ οὐδενὶ τῶν οὕτωσὶν ἀποθρασυνομένων καὶ ἀπαυθαδιαζόντων δίδοσθαι τὸ πτυχίον, ἀλλὰ μόνον τοῖς σωφρονοῦσι καὶ εὐγνωμόνως αὐτὸ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐν τῷ καθωρισμένῳ καιρῷ ἀποδεχομένοις. Ἐπειδὴ δὲ πολλὰ λέγονται ἐν γένει ἐναντίον τῆς ἡμετέρας νεολαίας, ἥτις, καὶ μεθ' ὅλας τὰς πατρικὰς ὑποθήκας, καὶ νουθεσίας, καὶ ἐπιτιμήσεις, καὶ διατάξεις καὶ σχοινοτενεῖς Κανονισμοὺς τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν φαίνεται περιπατοῦσα, ὡς αὐτὴ γινώσκει καὶ βούλεται, ὡσεὶ οὐδένα χαλινὸν εἶχε· καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦτο τινὲς μὲν εὐθύνουσι τοὺς σχολάρχας καὶ καθηγητὰς καὶ διδασκάλους, οἱ δὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν παρ' ἡμῖν διδασκαλίαν, συγγνώμην ζητοῦμεν παρὰ τῆς σεβασμίας καὶ εὐγενοῦς ὁμηγύρεως, ἐὰν μικρὸν ἔτι νὰ παρατείνωμεν περὶ τούτων τὸν λόγον ἀναγκαζώμεθα.

« Βλέποντες, λέγει τις τῶν ἡμετέρων, πεπαιδευμένους καὶ γραμματισμένους ἄνευ φρονήματος μεγάλου,, ἄνευ ζωῆς ὑψηλοτέρας, ἄνευ θείου ἐνθουσιασμοῦ, ἄνευ τινὸς πάντων τῶν ἄλλων, καὶ παθῶν, καὶ συμφερόντων καὶ γνώσεων ἀνωτέρου, θρηνοῦμεν τὴν τύχην τῶν γραμμάτων, καὶ τῶν σχολείων, καὶ τῆς ὅλης τοιαύτης παιδείας καὶ φωτισμοῦ· θλιβόμεθα ἐνδομύχως ὅτι τὰ σχολεῖα εἰς περίγλωσσα βαναυσουργεῖα ἀποβαίνουσιν, ἐν ᾧ τώρα ἐκ τῶν σχολείων θὰ γεννηθῇ ἡ μεγάλη ἐν πνεύματι πατρὶς, ἡ νέα

ζωὴ τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης· διότι εἰσέτι οἰκίαν δὲν ἔχομεν, ὡς δὲν ἔχομεν καὶ πολλοὺς ἤδη καὶ ὁλοκλήρους αἰῶνας· ὥστε κατ' ἀρχὰς ἐκ τῶν σχολείων θὰ ἀναστηθῇ ἑστία, ἥτις ἄλλως εἶναι καὶ θὰ εἶναι προτέρα τῶν σχολείων. — Ἡ ἐπικρατοῦσα διδασκαλία εἶναι σωτήριος καὶ ὑγιής; ἔχει ἀγαθὸν σκοπόν; Ἀλλὰ δὲν εἶναι καρπὸς αὐτῆς ἡ ἀκμάζουσα νεολαία, οἱ ὀρθολογικοὶ, οἱ συζητητικοὶ, οἱ ἀναιρετικοὶ, οἱ ἐπιπόλαιοι, οἱ τολμηροὶ πρὸ παντὸς θείου καὶ ἀνθρωπίνου ζητήματος, οἱ ἀνεξάρτητοι, οἱ θρασύδειλοι, οἱ πολλαπλοῖ, οἱ ζωηροὶ, οἱ τὸ χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον πανταχοῦ διώκοντες καὶ τὸ πᾶν ἀντ' αὐτοῦ θυσιάζοντες, οἱ ἄσπονδοι ἐχθροὶ τῶν *σχολαστικῶν*, οἱ τὸ τερπνὸν ἀναγινώσκοντες; Δὲν εἶναι καρπὸς αὐτῆς, ὅτι οὐδεὶς ἐνθουσιασμὸς ἀληθὴς ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ γλώσσης διακαίει σήμερον τῶν νέων ἐν γένει τὰς καρδίας; Ἐντεῦθεν δὲν πηγάζει καὶ τὸ πᾶσι γνωστὸν, ὅτι ἐκ τῶν φοιτητῶν ἡμῶν ἔντε Ἀθήναις καὶ ἐν Εὐρώπῃ οἱ πλεῖστοι, καὶ σχεδὸν πάντες, ἰατρικὴν ἢ νομικὴν σπουδάζουσι, φιλολογίαν δὲ τὴν ἄδοξον σήμερον καὶ ὀλιγώτερον ἐπικερδῆ ὀλίγιστοι καὶ τούτων οἱ ἐνδεέστεροι, ἐν ᾧ ἐξάπαντος πλειοτέραν χρείαν ἔχει τὸ Ἔθνος ἀληθῶν διδασκάλων ἢ ἰατρῶν; Διότι ἐκ τοιαύτης βέβαια γυμνασιακῆς διδασκαλίας δύσκολον ἦτο, ἵνα μὴ εἴπω ἀδύνατον, πηγάζειν φιλολογικὸν ἐθνικὸν καλόν· καὶ ὅπου πρὸ τοῦ Ὁμήρου καὶ τῶν ποιητῶν σπουδάζεται ὀστεολογία καὶ σκελετολογία, καὶ ἀντὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς αἰσθητικῆς γυμνάζεται ἡ φιλοκρισία, ὅπου ἀντὶ βασίμου ἐκμαθήσεως τῆς γλώσσης καὶ σπουδῆς τῆς γεωγραφίας καὶ ἱστορίας διδάσκεται λογικὴ καὶ ἠθικὴ, καὶ χημεία καὶ φυσικὴ, ἀπὸ τῶν τοιούτων σχολείων δὲν ἐξέρχονται βέβαια οὔτε τοῦ Ὁμήρου λατρευταὶ, οὔτε φίλοι τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας, οὐδὲ τῆς Ἑλληνικῆς ἀληθείας καὶ ἁπλότητος καὶ αἰωνιότητος εἰδήμονες, ἀπολύονται ὅμως πεφωτισμένοι, γνωρίζοντες καλὰ τὸ συλλογίζεσθαι καὶ καλλίτερα τοῦ ἄλλου ἐννοεῖν, ἀπολύονται πολύγλωσσοι, λογικὸν τύφον ἐμπνευσμένοι » (Περὶ παιδαγωγικῆς διδασκαλίας, ὑπὸ Κωνσταντίνου Σ. Ξανθοπούλου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1854, σελ. 62 καὶ 58 — 59).

Τοιαύτας σοβαρὰς καὶ ἀξιοσπουδάστους παρατηρήσεις ἀκούομεν συνεχῶς παρ' ἀνδρῶν ἀξιοτίμων καὶ φίλων τῆς νεολαίας, καὶ τῆς καθόλου κοινωνικῆς ἡμῶν ἀναῤῥώσεως καὶ εὐεξίας προμάχων. Καὶ φαίνονται λοιπὸν οἱ ἄνδρες οὗτοι ἀποδίδοντες ὅλον τὸ κακὸν εἰς τὰς σχολὰς, καὶ ἀντιστρόφως πάλιν ἀπ' αὐτῶν καὶ μόνον πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀναμένοντες διὰ τῆς προσηκούσης ἐφ' ἡμᾶς ἐπιῤῥοῆς τῶν γραμμάτων. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα δὲν διδάσκονται ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις ἡμῶν ὅσον καὶ ὅπως δεῖ, ἐπειδὴ ἐν τούτοις ὑπάρχει ἓν πρωθύστερον καὶ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπάρχει κατὰ πρώτιστον καὶ ἔσχατον λόγον ἡ ἀνάπτυξις τῆς νοήσεως καὶ τῆς σκέψεως, διὰ τοῦτο δὴ καὶ ἡ νεολαία ἡμῶν παραλύει, καὶ οὐδὲν ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν γεννᾶται, ἐντεῦθεν ἡ παρ' ἡμῖν ἔλλειψις τῆς ἀληθοῦς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καὶ ἐθνικῆς ζωῆς, τῆς τά-

ξεως καὶ εὐκοσμίας, τῆς χρηστότητος καὶ τῆς μεγαλοφροσύνης. Περὶ δὲ τῆς ἐλλείψεως ἢ τῆς ἐλαττωματικῆς καταστάσεως τῶν πολλῶν ἄλλων θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων, ὑφ' ὧν καὶ δι' ὧν καταρτίζεται καὶ τελειοῦται καὶ συνέχεται ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ καθόλου μόρφωσις τοῦ Ἔθνους, οὐδεὶς σχεδὸν παρ' αὐτοῖς γίνεται λόγος, ὡσανεὶ οὐδὲν ἐκ τῆς ἐλλείψεως ταύτης προήρχετο κώλυμα εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς ἡμετέρας νεολαίας καὶ τῆς κοινωνίας καθόλου, ἢ ὡσανεὶ μόνη ἡ δύναμις τῶν σχολείων ἐξήρκει πρὸς μόρφωσιν καὶ διάσωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ, καὶ μεθ' ὅλον τὸ σέβας, ὅπερ ἀπονέμω πρὸς τοὺς ἄνδρας, ὁμολογῶ, καὶ χωρὶς νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ καθέκαστα τῶν παρατηρήσεων καὶ σκέψεων αὐτῶν, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ συμμεριρισθῶ τὴν ἰδέαν αὐτῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Καὶ ἄλλοτε μὲν πολλάκις, ὅτε ἐμόναζον σχεδὸν ἐν τῇ κατὰ τὴν νῆσον Χάλκην Θεολογικῇ σχολῇ, ἐσκεπτόμην καὶ συνδιελεγόμην μετὰ τῶν φίλων μου περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἡμετέρας νεολαίας, πολὺ δὲ περισσότερον ἀφοῦ προσκληθεὶς ἐκεῖθεν, διωρίσθην καὶ ὠνομάσθην σχολάρχης τῆς μεγάλης τοῦ Γένους σχολῆς. Ἤδη ἐμπεπιστευμένος πεντακοσίων περίπου παίδων καὶ νεανίσκων τὴν θρησκευτικὴν ἰδίως καὶ ἠθικὴν κατὰ Χριστὸν διάπλασιν, καὶ τούτοις καθ' ἡμέραν συγχρώμενος καὶ ἀγωνιζόμενος τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐμῶν καθηκόντων, ἀλλ' ἐν πολλοῖς μικρὰν ἢ οὐδεμίαν σχεδὸν τῶν πραγμάτων τούτων βελτίωσιν παρατηρῶν, πολλάκις εἰς ἀθυμίαν ἐνέπεσον, καὶ κατ' ἐμαυτὸν γινόμενος, ὁτὲ μὲν, ἠτιώμην καὶ αὐτὸς τὴν διδασκαλίαν, ὁτὲ δ' ἐμεμφόμην τὴν ἐμὴν ἀνικανότητα διὰ τὴν κατάστασιν ἐν γένει τῆς περὶ ἐμὲ νεολαίας, ὁτὲ δὲ τὴν ἔλλειψιν τῆς οἰκογενειακῆς ἀνατροφῆς καὶ ἄλλοτε ἄλλο. Βλέπων δὲ καὶ ἀκούων ὅτι τὰ αὐτὰ πάσχουσι καὶ αἱ λοιπαὶ σχολαὶ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὡς ἐμὲ διδάσκαλοι, ἐθλιβόμην ἔτι μᾶλλον, ὅτι δὲν εἴχομεν ἡμεῖς μόνοι τὸ πρὸς διαμόρφωσιν τῆς νεολαίας ὑποκρυπτόμενον ἐλάττωμα, ἀλλ' ὅτι τὸ κακὸν ἦν γενικόν. Ἐπὶ τέλους ὅμως, μετὰ πολλὰς καὶ παντοίας προσπαθείας καὶ σκέψεις μετὰ τῶν ἐμῶν συναδέλφων, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ διαπράξωμέν τι ἀξιόλογον καὶ σύμφωνον πρὸς τὸν πόθον ἡμῶν τε καὶ τῆς κοινωνίας, ἥτις ἐνεπιστεύετο τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς τὴν σχολὴν καὶ διὰ τοῦτον τὸν σκοπὸν, ἔπεισα ἐμαυτὸν ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην τῆς ἡμετέρας νεολαίας κατάστασιν δὲν ἔπταιον τοσοῦτον, ὅσον πρότερον ἐνόμιζον, οὔτε οἱ διδάσκαλοι, οὔτε ἡ ἐπικρατοῦσα διδασκαλία, ἀλλ' οὔτε αὐτὴ ἡ νεολαία. Φέρω δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ τὸ κακὸν ἔχει εἰς τὴν παρ' ἡμῖν ἐν γένει ἔλλειψιν τοῦ κατ' οἶκον βίου, τὰς δὲ περαιτέρω ἀφορμὰς καὶ τὴν κορύφωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν καθόλου ἐλαττωματικὴν κατάστασιν τῶν κοινῶν ἡμῶν πραγμάτων, τοῦ δημοσίου βίου, καὶ πασῶν τῶν ἄλλων δυνάμεων, τῶν πρὸς θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῆς κοινωνίας προωρισμένων· αἱ δὲ σχολαὶ καὶ τὰ γράμματα κατὰ τοσοῦτο ἴσως μόνον εἰ-

σὶν ἀξιόμεμπτα, καθ' ὅσον « οὐδὲν ἀληθῶς ὠφελεῖ ἡ μάθησις, ἐὰν μὴ ἀνατροφὴ παρῇ· ἐπειδὴ τὸν ὅστις δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν ἀνατροφὴν, τόσον ὀλίγον δύνανται αἱ ἐπιστῆμαι νὰ διορθώσωσι μετέπειτα, ὥστε καὶ τὸν κάμνουσι πολλάκις καὶ παρ' αὐτοὺς τοῦ ἀσόφου καὶ ἀπαιδεύτου ὄχλου τοὺς ἀχρείους ἀχρειέστερον » (βλ. Τὸ μέλλον, ἤτοι περὶ ἀνατροφῆς καὶ παιδεύσεως, ὑπὸ Δ. Σ. Στρούμπου καθηγητοῦ. Ἐν Ἀθήν. 1855). Καὶ τῷ ὄντι· ἐὰν ἕνεκα τῆς πολλῆς ἐν γένει καχεξίας τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐὰν ἐν τῷ μέσῳ τῶν παντοίων θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν καταστροφῶν, ὅσαι καθ' ἡμέραν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν διαδραματίζονται, πᾶσα σχεδὸν ἡ τῶν σχολείων ἡμῶν ἐνέργεια ἐκμηδενίζεται, τοῦτο οὐδόλως ἐστὶ παράδοξον· διότι μόναι αἱ σχολαὶ, οἱαιδήποτε αὗται καὶ ἂν ὑποτεθῶσιν, ἄνευ τῆς συμπράξεως καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων οὐδέποτε δύνανται νὰ ἀνορθώσωσι τὴν κοινωνίαν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι διὰ τῶν σχολῶν ἐγερθήσονται καὶ παρ' ἡμῖν αἱ δυνάμεις, αἱ πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ τὸ εὖ εἶναι τῆς κοινωνίας ἀπαιτούμεναι, ἀλλὰ τοῦτο γενήσεται, προϊόντος τοῦ χρόνου, κατ' ὀλίγον καὶ τότε μόνον, ὅταν πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ βελτίωσιν πασῶν τούτων τῶν δυνάμεων συνάμα ἡ δέουσα φροντὶς καταβάλληται. Ἐπειδὴ δὲ παρ' ἡμῖν μόναι αἱ σχολαὶ σχεδὸν ἐργάζονται, καὶ οἴδαμεν πόσον καὶ πῶς, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν καὶ μόνον προσδοκᾶται τὸ πᾶν, μικρὰ δὲ ἢ οὐδεμία πρόνοια καὶ ἐργασία γίνεται πρὸς ἀνάστασιν καὶ τῶν ἄλλων δυνάμεων, διὰ τοῦτο οὐδεμίαν σχεδὸν μόρφωσιν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν τῆς κοινωνίας ἡμῶν μέχρι τοῦδε βλέπομεν, καὶ εἴτι καλὸν αἱ σχολαὶ ἡμῶν παράγουσι, καὶ τούτου τὸ πολὺ, ἵνα μὴ εἴπωμεν τὸ πλεῖστον μέρος, θᾶττον ἢ βράδιον καταστρέφεται, ὡς μήτε ἀναζωπυρούμενον καὶ περαιτέρω καλλιεργούμενον διὰ τῶν καταλλήλων μέσων, καὶ ὑπὸ μυρίων ἐναντίων δυνάμεων διασταυρούμενον καὶ καταπολεμούμενον. Ἡ ἱστορία τοῦ ἀρχαίου καὶ νεωτέρου κόσμου μαρτυρεῖ, καὶ ἡ μαρτυρία αὐτῆς ὑπάρχει ἀληθὴς καὶ ἀναντίρρητος, ὅτι ὁ φαῦλος πολιτισμὸς δὲν ὑπερνικᾶται μόνον διὰ τῶν σχολείων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ὅπως καὶ σήμερον ἐννοοῦσί τινες. Τὰ σχολεῖα ἔχουσι τὸν ἑαυτῶν προορισμὸν, τὸν ὁποῖον ὅμως οὐδόλως πρέπει νὰ παραγνωρίζωμεν· ἄλλως τε ὁ ἀξιοσέβαστος συγγραφεὺς τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων θὰ ἐδοκίμασε, νομίζομεν, μέχρι τοῦδε τὴν δύναμιν τοῦ συστήματος αὐτοῦ καὶ ἐπείσθη περὶ τῶν θαυμάτων, ὅσα αὐτὸ καὶ μόνον δι' ἑαυτοῦ νὰ κατορθώσῃ δύναται. Ἡμεῖς δὲ νομίζομεν ὅτι διὰ τῆς συμμαχίας καὶ τῆς συμπράξεως τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς σχολῆς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ δημοσίου βίου καὶ τῆς σοφῆς καὶ συνετῆς δημοσιογραφίας καὶ τῶν γνησίων τοῦ ἔθνους ποιητῶν καὶ συγγραφέων, καὶ ἐπὶ πᾶσι διὰ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς συναρωγῆς τῆς πολιτείας δύναται νὰ παραχθῇ ὁπωσοῦν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα· ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐν καχεκτικῇ διατελοῦσι καταστάσει, ἐν ὅσῳ μάλιστα αἱ μητέρες καταδαπανῶνται εἰς τὸ πῶς νὰ διαθέσωσι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς καὶ τὸν ἱματισμὸν μετασχημα

τίσωσι πρὸς τὸν νεώτερον τρόπον τοῦ συρμοῦ, οἱ δὲ πατέρες δὲν εὐκαιροῦσιν ὅπως προνοήσωσι περὶ τοῦ οἴκου καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν ὅσον καὶ ὅπως πρέπει, ὁ δὲ ἱερὸς ἡμῶν Κλῆρος εὑρίσκεται εἰς οἷαν πρὸ αἰώνων ἤδη διάκειται κατάστασιν, οὐδέποτε μορφωθήσεται ἡ νέα γενεὰ ὅπως ἡ καρδία ἡμῶν ἐπιθυμεῖ. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἡ πρώτη καὶ κυριωτέρα δύναμις, περὶ ἧς δέον ἵνα προνοήσωμεν σήμερον, εἰς τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἀποβλέποντες, ἐστὶν ὁ ἱερὸς ἡμῶν Κλῆρος, ὅστις, γενόμενος ὁποῖος ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ ᾖναι, δύναται ἐκ τῆς κοινωνικῆς θέσεως αὐτοῦ νὰ ἐπενεργῇ καὶ ὅπου ἡ ἐπιῤῥοὴ τῶν σχολείων καὶ τῶν γραμμάτων ἀποβαίνει ἐλαχίστη, καὶ τοιαύτη ὑπάρχει, ὡς γνωστὸν, αὕτη ἐπὶ τῆς μεγαλειτέρας μερίδος παντὸς ἔθνους. Πασάδοξον δὲ φαίνεταί μοι ὅτι περὶ μὲν τῆς ὁπωσοῦν πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων τάξεων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους πολὺς καθ' ἑκάστην γίνεται λόγος καὶ πανταχοῦ σχεδὸν σχολεῖα καὶ παρθεναγωγεῖα πρὸς τοῦτο ἐγείρονται καὶ σύλλογοι καὶ λέσχαι καὶ ἀδελφότητες συνιστῶνται, περὶ δὲ τῶν παντοτεινῶν διδασκάλων τοῦ ἔθνους, περὶ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, καὶ μάλιστα τοῦ κατωτέρου οὐδεμία σπουδαία ἐργασία γίνεται. Τῇ ἀληθείᾳ μεγάλην ἀπατῶνται ἀπάτην οἱ νομίζοντες, ὅτι τὰς ἐκκλησίας δύνανται νὰ ἀντικαταστήσωσιν αἱ σχολαὶ, οἱ σύλλογοι καὶ αἱ λέσχαι, τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ὅμηρος καὶ ὁ Πλάτων.

Μετὰ τὴν βραχεῖαν ταύτην ἐπεξήγησιν πρὸς τοὺς τὰ πάντα παρὰ τῶν σχολείων καὶ προσδοκῶντας καὶ ἀπαιτοῦντας, ἐπαναφέρω τὸν λόγον εἰς τὴν ἡμετέραν ἰδίως σχολὴν, ἵνα ἐπιλέξω τὰ δέοντα καὶ περὶ τοῦ προγράμματος. Ἐπειδὴ δὲ τῶν μαθημάτων ἑκάστης τάξεως, ὡς καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐν χρήσει διδακτικῶν βιβλίων, εἰδικὸν διάγραμμα παρέθηκεν ἡ περυσινὴ λογοδοσία, πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν ἐπαναλήψεων, παραπέμπων ἐκεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἵνα μάθωσι ταῦτα πληρέστερον, περιγράφω τὸ πρόγραμμα ἡμῶν κατὰ τὸ κινητὸν αὐτοῦ μέρος, ἐπισημειῶν ἰδίως τοὺς διδαχθέντας Ἕλληνας, Λατίνους καὶ Γάλλους συγγραφεῖς καὶ εἴτι ἄλλο ἐνταῦθα ἄνῆκον.

Ἐδιδάχθησαν οὖν ἐκ μὲν τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ πεζογράφων:

Εὐριπίδου Μήδεια.

Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης.

Πινδάρου τὸ β'. γ'. καὶ ζ'. τῶν Ὀλυμπιακῶν.

Ὁμήρου Ἰλιάδος ἡ ἀ. β'. καὶ γ'. ῥαψ. καὶ Ὀδυσσ. ἡ ἰ.

Θεοκρίτου τὸ ἀ. ιά. καὶ ιή. εἰδύλλιον.

Θουκυδίδου ἡ ἀ. συγγραφὴ ἐκτὸς §§ τινῶν (τῶν ἀπὸ τῆς 44—68, καὶ 87—120, καὶ 125—140).

Ἡροδότου τὸ ἡ. καὶ μέρος τοῦ θ'. βιβλ. (—§. 40).

Πλάτωνος Ἀπολογία.

Δημοσθένους ὁ περὶ Στεφάνου.

Αἰσχίνου ὁ κατὰ Κτησιφῶντος.

Δημοσθένους οἱ τρεῖς Ὀλυνθ. καὶ ὁ κατὰ Φιλίππου ἀ.

Αἰλιανοῦ ποικίλης ἱστορίας τὰ τέσσαρα πρῶτα βιβλία.

Ἰσοκράτους ὁ Παν̓ηγυρικός.

Λυκούργου ὁ κατὰ Λεωκράτους.

Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Κύρου ἀναβάσεως βιβλ. ἀ. κεφ. τρία.

Ξενοφῶντος ἐκ τῶν Ἀπομνημονευμάτων Σωκράτους πάντα τὰ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χρηστομαθείᾳ εὑρισκόμενα.

Λουκιανοῦ Τίμων ἢ μισάνθρωπος.

Γνωμικὰ καὶ σύντομοι φράσεις (μέχρι τοῦ μέσου ῥήματος).

Ἱεροκλέους ἀστεῖα (τὰ ἐν τῇ Χρηστομ. εὑρισκόμενα).

Αἰσώπου μῦθοι.

Λουκιανοῦ ὁ ἀ. β'. γ'. καὶ δ'. τῶν νεκρικῶν διαλόγων, καὶ τὸ ἐνύπνιον τοῦ αὐτοῦ· καὶ

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύεσθαι λόγος

Ἐκ δὲ τῶν Λατίνων

Οὐϊργιλίου τὸ ἀ. βιβλ. τῆς Αἰνειάδος.

Ὁρατίου ᾠδαὶ τρεῖς (ἡ ἀ. β'. καὶ ιβ'.) ἐκ τοῦ ἀ. βιβλ. τῶν ᾠδῶν, μία (ἡ ιή.) ἐκ τοῦ β'. καὶ ἡ ἑκατονταέτηρος ᾠδὴ (carmen saeculare). Ἐκ δὲ τῶν ἐπῳδῶν ἡ β'. καὶ δ'. καὶ ἡ ἀ. σάτυρα τοῦ ἀ. βιβλίου.

Σαλλουστίου ὁ Κατιλίνας.

Ὀβιδίου ἐκ τοῦ γ'. βιβλ. τῶν Μεταμορφώσεων στίχοι 480 (255 ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ 225 ἐκ τοῦ τέλους).

Καίσαρος Ἰουλίου κεφ. τριάκοντα τοῦ ἀ. βιβλίου.

Κικέρωνος ὁ ὑπὲρ Ἀρχίου λόγος.

Αἱ πρῶται τῆς Λατινικῆς τοῦ Οὐλερίχου Χρηστομ. φράσεις καὶ μῦθοι 30· καὶ

Νέπωτος ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Ἀμίλκας καὶ ὁ Κάτων.

Ἐκ δὲ τῶν Γάλλων

Ἡ διάβασις τοῦ Ῥήνου, ὑπὸ Βουαλὼ, καὶ ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς Λουδοβῖκον τὸν ΙΔ'.

Ἐκ τῆς Ἐριάδος τοῦ Βολταίρου ἡ κατὰ τῶν Παρισίων ἔφοδος.

Ἡ ἁγία συμμαχία τῶν λαῶν, ὑπὸ Βερανζέ.

Ὁ ἀποχαιρετισμὸς πρὸς τὸν βίον, ὑπὸ Γιλβέρτου.

Ἡ πτῶσις τῶν φίλων, ὑπὸ Μιλεβουά.

Λαμφονταίνου ἐλεγεῖον πρὸς τὰς νύμφας τοῦ Βῶ.

Λαμαρτίνου προσευχή.

Ῥακίνα ἡ πρώτη καὶ δευτέρα σκηνὴ τῆς Γοθολίας.

Βιλμαίνου βίος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ὁλόκληρος).

Ῥυλιέρου ἡ ναυμαχία τοῦ Τσεσμέ.
Τηλεμάχου τὸ ϛ'. καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ γ'. βιβλ. καὶ
Τὸ ἀναγνωσματάριον τῆς Γαλλικῆς γλώσσης (1).

Εὐχαρίστως δὲ ἀναγγέλλω ὅτι ἡ Σχολὴ συνεπλήρωσε τὴν ἔλλειψιν, ἣν τέως ἔφερεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ δύο ἐκ τῶν χρησιμωτάτων ἡμῖν νεωτέρων γλωσσῶν, τῆς Ὀθωμανικῆς καὶ Γαλλικῆς, προσλαβοῦσα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σχολικοῦ τούτου ἔτους τὸν κ. Ἀριστομένην Λουκίσσην, τέκνον αὐτῆς ὑπάρχοντα, καὶ πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐπιμελῶς καὶ εὐδοκίμως διδάσκοντα ἐν ἄλλοις τῆς πόλεως ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίοις, καὶ τούτῳ ἀναθεῖσα τὴν διδασκαλίαν τῶν τῆς Ὀθωμανικῆς μὲν γλώσσης μαθημάτων εἰς τὴν Δ'. τάξιν τοῦ πρώτου τμήματος καὶ εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τοῦ δευτέρου, της δὲ Γαλλικῆς εἰς τὴν Β'. τοῦ δευτέρου τμήματος. Ἐξ ἀνάγκης δὲ ἡ διδασκαλία τῶν δύο τούτων γλωσσῶν διενεμήθη εἰς τρεῖς διδασκάλους, διότι οὔτε ὁ κ. Ἀμίλιος Νοννόττης, ὁ τακτικὸς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καθηγητής, ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ πλείονας τῶν ὡρῶν ὅσας εἶχε, καὶ ὁ τῆς Ὀθωμανικῆς κ. Ἀλέξανδρος Κωνσταντινίδης μόλις εἰς τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ πρώτου τμήματος τὴν διδασκαλίαν ἐφάνη εὐκαιρῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ταχέως, ἐλπίζομεν, ἀρθήσεται ἡ κατατομή, ἣν ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς ἐσπουδάσαμεν νὰ ἀπομακρύνωμεν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου, καί τοι οὐδόλως ἀρνούμεθα ὅτι ἡ σπουδὴ τῶν Ὀθωμανικῶν χωλαίνει εἰσέτι παρ' ἡμῖν διὰ πολλὰς αἰτίας καὶ ἐλλείψεις, ὧν ἡ διὰ μιᾶς θεραπεία φαίνεται ἡμῖν δύσκολος, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀδύνατος, ἐν τῷ παρόντι. Τοιαῦται δὲ αἰτίαι καὶ ἐλλείψεις, δότε δ' εἰπεῖν καὶ ἀνωμαλία τις, λείψανον τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἀταξίας, ἣν εὕρομεν ὅτε κατὰ πρῶτον εἰσήλθομεν εἰς τὴν σχολὴν (ὅρ. τὴν Ἔκθεσ. τοῦ 1867—1868, σελ. 11—12) ἠνάγκασαν ἡμᾶς ἵνα διακόψωμεν ἐν τῇ Α'. τοῦ πρώτου τμήματος τάξει τὴν διδασκαλίαν τῆς γλώσσης ταύτης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔτους.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων. Τὴν δὲ πρακτικὴν γεωμετρίαν ἀνέλαβεν ἐξ ἀρχῆς τοῦ ἤδη ἀπιόντος σχολικοῦ ἔτους ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ζαχαριάδης, τοῦ τέως διδάσκοντος αὐτὴν κ. Ἀναστασίου Χουρμουζιάδου περιορισθέντος εἰς τὴν παράδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς. Ἐνεκρίθη δὲ τοῦτο πρὸ πάντων, ὅπως ὁ τελευταῖος ἀνετώτερον ἐκτελῇ τὸ ἔργον αὐτοῦ, ἔχων ὥρας διδασκαλίας καθ' ἑκάστην πέντε.

---

(1) Ἐν τῇ α'. τοῦ δευτέρου τμήματος τάξει ἐδιδάχθη πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ θεματογραφία ἐκ τῆς μεθόδου τοῦ Ἄν.

Τὸ δὲ ἀναγνωσματάριον τῆς Γαλλ. γλώσσης, τὰ δύω βοηθητικὰ ῥήματα, τοὺς τύπους τῶν τεσσάρων συζυγιῶν καὶ τὴν κλίσιν τοῦ ἄρθρου ἐδιδάχθη κα' ἡ ϛ'. τούτου τοῦ τμήματος τάξις, εἰς ἣν ἐφέτος εἰσήχθη ἡ σπουδὴ τῆς γλώσσης ταύτης.

Τελευτῶντες ἀναφέρομεν ὅτι ἡ σχολὴ προσέλαβε καὶ τέταρτον παιδονόμον, οὗ ἡ ἀναγκαιότης κατεδείχθη ἐν τῇ περυσινῇ ἡμῶν ἐκθέσει. Ἀλλὰ πλέον τι καὶ πλείονος λόγου ἄξιον νὰ πράξῃ δὲν ἠδυνήθη ἕνεκα τῆς δυσχεροῦς οἰκονομικῆς θέσεως, ἐν ᾗ ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐνιαυτῶν, ὡς γνωστόν, διατελεῖ. Δεινὴν καὶ χαλεπωτάτην περίοδον διέρχεται ἡ ἀρχαιότωστος αὕτη τῶν γραμμάτων κιβωτός, ἀφοῦ ἀδίκως ἀφῃρέθησα χεῖρες μεγαλόδωροι ἀγαθῶν καὶ ἀειμνήστων ἀνδρῶν ἐν παλαιοτέροις καιροῖς ἀνέθεντο, τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς εἰς τὸ διηνεκὲς ἀσφαλιζόμεναι. Ἐκτοτε ἀκαταπαύστως κλυδωνιζομένη ἐν τῷ φοβερῷ τῆς ἀπορίας κλύδωνι, καὶ πολλοῖς ἑκάστοτε ἐναντίον ἐπιπνέουσιν ἀνέμοις προσπαλαίουσα, οὐκέτι πρὸς λιμένα εὔδιον προσωρμίσθη. Ἐκτοτε οὐκ ἐπαύσατο ἡ σχολὴ αὕτη ἐπαίτου δίκην τὴν ἑαυτῆς δυσπραγίαν θρηνοῦσα καὶ ἐπὶ δανείων δανειζομένη, καὶ ἱκετευτικῶς πρὸς πάντας τὴν χεῖρα ἁπλοῦσα· ἔκτοτε ἀδελφότητες καὶ ὑπὲρ αὐτῆς συνιστῶνται καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἐνοριῶν δίσκοι περιάγονται καὶ ἐπιτροπίαι διορίζονται, καὶ ἔρανοι συχνοὶ καὶ παντοειδεῖς ἐκτάκτως πρὸς τοῖς νενομισμένοις διενεργοῦνται, καὶ φόρος τοῖς φοιτῶσιν εἰς αὐτὴν βαρὺς ἐπιβάλλεται, καὶ πανταχοῦ τῆς πενομένης σχολῆς τὸ ὄνομα περιφέρεται πρὸς συλλογὴν ἐλέους καὶ βοηθείας· μόλις δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν διὰ τῶν πολλῶν τούτων ἐπιχειρήσεων ἠδυνήθη ἵνα ἐγκαιρότερον προβῇ εἰς τὰς πληρωμὰς αὐτῆς, καὶ τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους καὶ λοιποὺς αὐτῆς ὑπηρέτας ὁπωσδήποτε ἀναπαύσῃ. Τὸ ἀνώτατον τοῦτο τῆς πόλεως ἡμῶν ἐκπαιδευτήριον, τὸ πολλάκις καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ οἰκουμενικοῦ τῆς Ἀνατολῆς Πατριαρχείου ἐκ τῆς τέφρας αὐτοῦ ἀναγεννηθέν, καὶ ὡς ἐκ τούτου στενότατα μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένον ὑπάρχον, δὲν δύναται δυστυχῶς, ἵνα μὴ συμπάσχῃ μετ' αὐτοῦ, οὕτω δεινῶς σήμερον τετραυματισμένου ὑπὸ τῶν καιρικῶν περιστάσεων· καὶ ἔοικεν ἄρα ὅτι ἐν τῇ ἀνορθώσει τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τούτου ἀνορθωθήσονται ὁριστικῶς καὶ τὰ τῆς σχολῆς, ἕως δ' ἂν τοῦτο γένηται, ἀνάγκη ὅπως καὶ αὕτη συνταλαιπωρῆται μετ' αὐτοῦ. Καὶ νῦν ταράσσεται ἡμῶν ἡ καρδία ἀναπολούντων δι' ὅσων περιπετειῶν καὶ θλίψεων, καὶ στενοχωρίας ἤλθομεν εἰς τὴν ὥραν ταύτην· ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἡμετέρας κακουχίας ἐπιθυμοῦμεν ἵνα μνησθῶμεν ἐνταῦθα μᾶλλον τῆς εὐγενοῦς συμπαθείας καὶ περιθάλψεως, ἧς ἔτυχεν ἡ σχολὴ παρὰ πολλῶν ἀγαθῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν, μὴ ἀπαξιωσάντων ἵνα κλίνωσι τὸ οὖς αὐτῶν πρὸς τὴν φωνὴν αὐτῆς καὶ χεῖρα βοηθείας ὀρέξωσιν αὐτῇ δυστυχούσῃ. Τὰ ἔντιμα ὀνόματα τῶν φιλοκάλων καὶ φιλομούσων τούτων κυρίων καταγράψει ἰδίᾳ ἡ λογοδοσία τῆς σεβαστῆς ἐφορίας εὐγνωμόνως τε καὶ μετὰ τοῦ προσήκοντος ἐπαίνου· ἀλλ' οὐδὲν ἧττον καὶ ἐνταῦθα ἡ σχολή, ἐκφράζουσα τὴν βαθεῖαν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην πρὸς πάντας τοὺς μικρὸν ἢ μέγα τι σχετικῶς αὐτὴν εὐεργετήσαντας, ἐπικαλεῖται ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἄνωθεν τοῦ Θεοῦ εὐλογίαν. Ἰδίᾳ δὲ ἀποδίδωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τὴν εὐχαριστίαν αὐτῆς τῇ Αὐτοῦ

θειοτάτῃ Παναγιότητι τῷ σεπτῷ Πατριάρχῃ, Γρηγορίῳ τῷ ΣΤ'. οὗ τῆς ὑψηλῆς προνοίας καὶ προστασίας ἀείποτε εὐμενῶς καὶ φιλομούσως ἠξίωται, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνδόμυχον ἀνακηρύττειπαραμυθίαν, ἣν ἐνεποίησεν αὐτῇ ἡ ἐσχάτως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει συστᾶσα Ξηροκρήνειος Ἀδελφότης, ἧς τὰ πρῶτα καὶ πλεῖστα μέλη τέκνα αὐτῆς εἰσὶ καὶ ἀναγράφονται εὐγνωμόνως. Ἡ υἱικὴ καὶ ἀληθῶς εὐγενὴς αὐτῶν ἐπιχείρησις, ἡ τὴν διάσωσιν τῆς μητρὸς κινδυνευούσης τὸν ἔσχατον κίνδυνον καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν περιθαλψιν αὐτῆς προτιθεμένη, ἀποτελεῖ πάντως τὴν μεγίστην ἀμοιβὴν, ἧς ἡ μήτηρ αὕτη παρὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀξιαγάστων τούτων αὐτῆς τέκνων ἀπολαύει. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο οὐκ ὀλίγον ἐφαίδρυνε τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας ἡμῶν καὶ εὐχόμεθα ὅπως εὐοδωθῇ καὶ τὸν ποθούμενον καρπὸν ἀπενέγκῃ. Τὴν εὐγνωμοσύνην δὲ τῆς σχολῆς ἐπισπᾶται ἐν τούτῳ καὶ ἅπας ὁ ἐνχώριος τύπος. ὅστις ἀθρόος ἦρε τὴν φωνὴν καὶ εὐγλώττως ἐπῄνεσε τὴν πρᾶξιν ταύτην τῶν ἑαυτῆς τέκνων καὶ πάντων τῶν φιλομούσως καὶ φιλοτίμως συμμετασχόντων, συστήσας αὐτὴν προθύμως εἰς ἅπαν τὸ ἡμέτερον κοινόν. Χάριτας δὲ ὁμολογεῖ καὶ τὸν δίκαιον ἔπαινον ἀπονέμει ἡ σχολὴ καὶ τῇ ἀξιοτίμῳ αὐτῆς ἐφορίᾳ, μάλιστα δὲ τῷ σεβασμίῳ ταύτης προέδῳ, ὅστις ἐπὶ ὀκτὼ περίπου μῆνας, αὐτὸς ὢν καὶ πρόεδρος· καὶ ἔφορος καὶ ταμίας καὶ γραμματεὺς καὶ εἰσπράκτωρ καὶ φροντιστὴς, καρτερικῶς τὰ πάντα ὑπέμεινε καὶ ἀξιολόγως ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτῆς ἐμόχθησε. Πρὸς δὲ πᾶσι τούτοις εὐχαριστεῖ ἡ σχολὴ καὶ τοῖς φιλοκάλοις καὶ φιλομούσοις κυρίοις, ὅσοι προθύμως συνετέλεσαν εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς, δωρησάμενοι πολλὰ καὶ καλὰ βιβλία, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται μέχρι τοῦ νῦν εἰς 120 φυλλάδια καὶ τόμους. Ἡ πάντων τούτων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν κυρίων δωρητῶν καθ' ἕκαστα ἀκριβὴς ἀναγραφὴ καὶ διὰ τοῦ τύπου δημοσίευσις ἐκδηλώσει ὡς πρέπει τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμοσύνην τῆς σχολῆς καὶ πρὸς ἅπαν τὸ κοινόν. Ἐνταῦθα δὲ τὸν λόγον περαίνοντες εὐχόμεθα καὶ πάλιν ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἐπαγαθύνῃ τὰς καρδίας πάντων πρὸς συντήρησιν τοῦ κοινωφελοῦς τούτου τῶν γραμμάτων φυτωρίου, εὐλογῇ δὲ ἄνωθεν τὰ ἔργα τῶν ὅπως ποτὲ καὶ ὁσονδήποτε ὑπὲρ αὐτοῦ συντελούντων.

—o—

Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ σχολάρχου ἤρξαντο ἀμέσως αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν, συμφώνως τῷ προδημοσιευθέντι προγράμματι. Τὰ δὲ πτυχία διενεμήθησαν τῇ κθ'. ἰουνίου, ἑορτῇ τῶν ἁγ. Ἀποστόλων, μετὰ βραχεῖαν πρὸς τοὺς τελειοφοίτους προσλαλιὰν τοῦ σχολάρχου καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς σχολῆς ἀνάγνωσιν τοῦ ἐπὶ τῆς βαθμολογήσεως αὐτῶν πρακτικοῦ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου. Ἐπεσφράγισε δὲ τὴν τελετὴν ταύτην ὁ λόγος τῆς Α. Σ. τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Διονυσίου, μεθ' ὃν εἷς τῶν τελειοφοίτων ἀπέδωκε τὴν εὐχαριστίαν.

—

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΑΡΧΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΙΟΔΙΔΑΚΤΟΥΣ.

Προσφιλεῖς ὁμιληταί.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, οὗ τῇ παναγάθῳ εὐδοκίᾳ καταξιούμεθα καὶ αὖθις ἑορτάσαι τὴν ἐπέτειον ταύτην τῆς ἡμετέρας σχολῆς ἑορτὴν, καὶ ἀπολύσαι ὑμᾶς ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸ νέον στάδιον τοῦ βίου, εἰς ὃ ἕκαστον ἡ θεία πρόνοια καλεῖ.

Ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ ἀγάλλεται μὲν ἡ σχολὴ βλέπουσα τὰ ἑαυτῆς τέκνα εἰς τηλικαύτην πνευματικὴν ἡλικίωσιν ηὐξημένα ποικίλῃ παιδείᾳ καὶ ἐφοδίοις τοῦ πνεύματος εἰς ἀρετῆς προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀγαθὸν καὶ καλὸν καὶ τοῖς κατὰ Χριστὸν πολιτευομένοις πρέπον· ἐν πολλῇ δὲ ἀγωνίᾳ καὶ φόβῳ ἐστὶν, ἀγαπητοὶ, μή τι εἰσερχόμενοι ἤδη εἰς τὸν πολυτάραχον βίον, τὸν παντοίαις ῥιπαῖς συχνάκις μεταβαλλόμενον καὶ μυρίων γέμοντα σκοπέλων καὶ ὑφάλων ἐπικινδύνων, ἀποκλίναντες τῆς εὐθείας, διακινδυνεύσητε τὰ μετὰ τοσούτων πόνων καὶ μόχθων κτηθέντα ἀγαθά. Διὰ τοῦτο, καθάπερ μήτηρ φιλόστοργος τῶν ἑαυτῆς τέκνων ἀποχωριζομένη, περιπαθῶς ὑμᾶς τὸ ὕστατον ἤδη περιπτυσσομένη, ἀπὸ μέσης καρδίας πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ ὑμῶν εὔχεται καὶ ταῖς μητρικαῖς ὑποθήκαις προπέμπει.

Ἀγαπητοὶ, πέρας πάσης διδασκαλίας καὶ παράγγελμα ἔσχατον τὸ φυλάξασθαι ταύτην ἀκριβῶς καὶ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς αὐτὴν ἐπιδείξασθαι. Ἐντελλόμεθα οὖν καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς μετὰ πάσης τῆς σεβασμίας καὶ φιλοκάλου ταύτης ὁμηγύρεως, ἵνα ἀξίως τῆς χριστιανικῆς καὶ διανοητικῆς μορφώσεως ὑμῶν περιπατήσητε. Οἶδε δὲ ὁ τὰ πάντα ἄνωθεν ἐφορῶν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν καὶ ἐπιμαρτυρόμεθα νῦν ἐνώπιον πάντων, ὅτι οὐδὲν ὑμᾶς παρὰ τὴν ἱερὰν τῶν πατέρων ἡμῶν παρακαταθήκην ἐδιδάξαμεν.

Εὐτυχὴς ἤδη ἡ πατρὶς δι' ὑμᾶς, ὦ νέοι, ἀλλ' εὐτυχεστέρα καὶ μακαριωτέρα ἔσται, ἐάν ποτε εὕρῃ ἐν ὑμῖν ἄνδρας συνενοῦντας ἐν ἑαυτοῖς τὴν εὐσέβειαν μετὰ τῆς ἀρετῆς, τὴν ἱκανότητα μετὰ τῆς τιμιότητος, τὴν εὐτολμίαν μετὰ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης. Ὦ! τότε, τότε μόνον ἀποβήσεσθε αὐτῇ χρήσιμοι, καὶ ἄξιοι ἵνα εὐλογῆται τὸ ὄνομα ὑμῶν ὑπ' αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς ἐπερχομέναις γενεαῖς.

Ἀγὼν ἔντιμος καὶ ἔνδοξος, ἀλλ' ἐπίμοχθος καὶ χαλεπὸς, ἱδρώτων καὶ θλίψεων καὶ πικρίας πολλάκις πλήρης, ὑπὸ τῆς ἡμετέρας φύσεως ἡμῖν ὑπαγορευόμενος καὶ ἰσόβιος, ἀρχόμενος ἐκεῖθεν ὅπου φαίνεται τελευτῶν καὶ παρατεινόμενος ἕως τοῦ τάφου, ἕνα δὲ κοινὸν διὰ πάντων ἔχων σκοπὸν τὴν καθαρὰν καὶ ἐναρμόνιον, καὶ ὅσον οἷόν τε πλήρη ἀνάπτυξιν καὶ ἐνέργειαν πασῶν τῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὴν ἐν τούτοις ἐφικτὴν κατὰ Θεὸν τελειότητα αὐτοῦ — ἀναμένει ἤδη ὑμᾶς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἐν τῇ πολιτείᾳ, ὅποι ἂν ὑμᾶς κατ' ἐνδόμυχον κλίσιν ἡ δεξιότης τῆς φύσεως φέρῃ καὶ αἱ περιστάσεις ἑκάστου ἐπιτρέπωσι. Τοιαύτην διωρίσατο τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων τὴν πορείαν ἡ πανάγαθος τοῦ Ὑψίστου πρόνοια, ἣν ἡμεῖς ἀεὶ καὶ ἐν πᾶσιν ὀφείλομεν προσκυνεῖν, κλίνοντες τὸ γόνυ ἐπὶ τῆς κοιλάδος ταύτης τοῦ κλαυθμῶνος· διότι εἰς αὐτὴν καὶ μόνην ἀτενίζοντες εὑρίσκομεν ἀνακούφισιν εἰς τὴν τεθλιμμένην ἡμῶν καρδίαν, νέαν ἰσχὺν εἰς τὰς ἐκλειπούσας δυνάμεις καὶ φωτεινὰς ἀκτῖνας ἐλπίδος ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ἀδήλου μέλλοντος. Ἐπιγινώσκοντες λοιπὸν τὴν φύσιν, τοὺς χαρακτῆρας καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἡμετέρου ἀγῶνος, κατέλθετε εἰς αὐτὸ εὐτόλμως, ἀγωνίσασθε ἀνδρείως, ἐγκαρτερήσατε εἰς τέλος, τεταγμένοι ὑπὸ τὴν κραταιὰν σκέπην τοῦ παντοδυνάμου Δημιουργοῦ.

Τῷ ὄντι οὐδεὶς λογικὸς καὶ φρόνιμος ἄνθρωπος ἀμφιβάλλει ὅτι εὐσέβεια, ἀρετὴ καὶ ἐπιστήμη εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀνήκουσιν, ὅτι ἐν αὐτῇ καὶ μετ' αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς κατ' ἐνδόμυχον πνευματικὴν ἀνάγκην ἀναπτυσσόμεναι, ὑπὸ τὸ φῶς καὶ τὴν χειραγωγίαν τῆς θείας Ἀποκαλύψεως τελειοῦνται, καὶ ὅτι ἔνθα ἐλλείπουσιν, ἐκεῖ παρίσταται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ζωώδης τις ἁπλῶς κατάστασις ἢ θηριωδία καὶ ὄλεθρος. Διὰ τῶν πραγμάτων δὲ πληροφορεῖ ἡμᾶς περὶ τούτων ἡ ἱστορία. Τὴν μεγάλην ταύτην τοῦ βίου ἡμῶν διδάσκαλον καὶ τῆς ἀληθείας ἱερὰν ἑρμηνεύτριαν ὅσον προσεκτικώτερον ἀκροαζόμεθα καὶ ἀκριβέστερον ἐρευνῶμεν, τοσοῦτο μᾶλλον πειθόμεθα ὅτι ὁ ἀληθὴς πολιτισμὸς ἤ, ὅπερ ταὐτόν ἐστιν, ἡ κανονικὴ καὶ πλήρης ἀνάπτυξις καὶ ὁ ὑγιὴς βίος τοῦ ἀνθρώπου μόνον διὰ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς βελτιώσεως τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀσφαλῶς βαίνει. Καὶ ὅμως ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ, τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ψεύδους, τῆς φιλεργείας καὶ τῆς νωθρότητος, τῆς ἐγκρατείας καὶ τῆς ἀσωτείας ἔκπαλαι ἡ ἀνθρωπότης διεσχίσθη καὶ δυστυχῶς ἔσται, ὡς φαίνεται, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι

διηρημένη. Πάντοτε καὶ πανταχοῦ εὑρίσκομεν τὴν παναρχαίαν διαμάχην μεταξὺ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ὕλης, τοῦ αἰωνίου καὶ ἐφημέρου, ἡ δὲ ἱστορία δεικνύει ἡμῖν οὐ μόνον τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω φορὰν, ἀλλὰ καὶ τὴν λοξοδρομικὴν ἢ ὅλως ὀπισθοδρομικὴν πορείαν, εἰς ἣν ὁ ἄνθρωπος οὐχὶ σπανίως ἐξωλίσθησεν. Ἡ εἰκὼν τοῦ δένδρου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, ἡ ἀπαντῶσα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Μωσαϊκῆς βίβλου, τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀρχαιοτάτου τούτου γραπτοῦ τῆς ἱστορίας μνημείου, ἀποτελεῖ, οὕτως εἰπεῖν, *τὸν προφητικὸν πρόλογον* τοῦ ἐπὶ τοσούτους ἤδη αἰῶνας παρατεινομένου ἀνθρωπίνου δράματος, *τὴν ἐπιγραφὴν* καὶ *τὸ περιεχόμενον* συμπάσης τῆς μετὰ ταῦτα ἱστορίας τῶν βροτῶν.

Διὰ τοῦτο ἀνελίσσοντες τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας καὶ ἐν αὐτῇ διηνεκῶς καὶ ἐπισταμένως τὸν ἄνθρωπον μελετῶντες, προσέχωμεν μὴ περιπέσωμεν εἰς τὴν θεωρίαν, καθ' ἣν τὰ πάντα μετ' ἀδιαφορίας θεωροῦνται ὡς κενά τινα δῆθεν καὶ μάταια σκιᾶς παίγνια ἐνώπιον ἡμῶν παιζόμενα, ἀλλὰ μήτε πάλιν εἰς πικρὰν ἀπελπισίαν ἢ ζοφερὰν δεισιδαιμονίαν περιπτῶμεν. Οἱ δεισιδαιμονιῶντες ἢ καὶ ἀπελπιζόμενοι εἰσὶν ἄξιοι συμπαθείας καὶ χρήζουσιν ὑγιοῦς διδασκαλίας· ἀποστροφῆς δὲ ἄξιοι, ὅσοι ἐν τῇ ἱστορίᾳ οὐδὲν πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὁρῶσιν, ἀλλ' ἢ αἰώνιον κύκλον τὸν αὐτὸν πραγμάτων, ὑπὸ τυφλῆς τινος δυνάμεως γραφόμενον, καὶ πάλιν ἐξαλειφόμενον· πανταχοῦ μίαν ἄμπωτιν διαδεχομένην τὴν πλημμύραν, οὐδαμοῦ δὲ φορὰν εἰς τὰ πρόσω, προκοπὴν καὶ βελτίωσιν ἐν τῷ πνευματικῷ καὶ ὑλικῷ τούτῳ κόσμῳ. Κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην ὁ βίος τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἐθνῶν θὰ ὡμοίαζε πρὸς τὸ ἀπελπιστικὸν ἔργον τῶν Δαναΐδων.

Ἀλλ' ὁ βίος ὥσπερ ὁ χρόνος οὐδόλως ἡμῖν εἰς τοῦτο προώρισται, οὐδ' ὁμοιάζει πρὸς ἕλος ἠρεμοῦν, ἀλλὰ πρὸς ῥεῦμα ποτάμιον, ποῦ μὲν ἠρέμα καὶ ἀφανῶς, ποῦ δὲ ὁρμητικώτερον καὶ ἐμφανέστερον κινούμενον εἰς τὰ πρόσω. Οὐδεμία ἀλήθεια, οὐδὲν συνετὸν καὶ χρήσιμον σοφοῦ ἀνδρὸς λόγιον, οὐδὲν ἀγαθὸν παράδειγμα, οὐδεμία φωτὸς ἀκτὶς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ζοφερωτέρᾳ νυκτὶ ἀπωλέσθη ποτὲ ἀποσβεσθεῖσα εἰς μάτην, κἂν ἀοράτως διετέλεσεν ὅμως πάντοτε φωτίζουσα καὶ θερμαίνουσα καὶ ἀγαθόν τι παράγουσα. Οὐδενός ποτε δικαίου ἀθῶον αἷμα ἀνωφελῶς ἐπὶ γῆς ἐξεχύθη· οἱ στεναγμοὶ τῶν τεθλιμμένων, οἱ μέχρις οὐρανοῦ ἀναβάντες, εὗρον πάντοτε βοήθειαν καὶ παραμυθίαν τὰ δὲ δάκρυα τῆς ἀληθείας καὶ ἀρετῆς ἐπότισαν τὰ σπέρματα, τὰ παρασκευάσαντα τὸν εὐτυχέστερον θερισμόν.

Ἀγαπητὰ τεκνία, καὶ ὑμεῖς ἄρα ἐστὲ προωρισμένοι ὅπως ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ προσενέγκητε εἰς τὸν ἀληθῆ τοῦ ἀνθρώπου πολιτισμὸν, οἱαδήποτε ἔσται ἡ κοινωνικὴ θέσις ὑμῶν ἐν τῷ μέλλοντι. Ὑπάγετε οὖν καὶ συντάχθητε μετὰ τῶν σπουδαίων καὶ φιλανθρώπων καὶ παντὸς σεβασμοῦ ἀξίων ἀνθρώπων καὶ αὐξήσατε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Ἀπεδημήσατε τῆς φίλης πατρίδος, ὑστερήθητε, ἐκακουχήθητε, ἐμοχθήσατε, ἐξεπαιδεύθητε, ἵνα χρησιμεύσητε ὡς φῶς καὶ πηγὴ ζωῆς ὑψηλοτέρας ἐν τῇ ὑμετέρᾳ οἰκογε-

νείᾳ, τῇ κοινωνίᾳ, τῇ πατρίδι, ἐπὶ προκοπῇ καὶ καταρτισμῷ τοῦ ὅλου ἔθνους. Οὗτος ἦν ὁ τελικὸς πάντων σκοπὸς, ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ καὶ ἡμεῖς ἐξεπαιδεύσαμεν καὶ διεπλάσαμεν ὑμᾶς καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ τῷ σκοπῷ σήμερον ἀπολύομεν· εἴθε ἐκπληρώσητε αὐτὸν ἀκριβῶς καὶ ἀνελλιπῶς· τοῦτο εὔχεται μετὰ τῆς σχολῆς ἡμῶν καὶ ἡ προκαθημένη σήμερον σεβασμία καὶ σεμνὴ χορεία τῶν ἡμετέρων ἱεραρχῶν καὶ πᾶσα ἡ ἄλλη τῶν εὐγενῶν καὶ φιλοκάλων ὁμήγυρις.

—o—

ΠΡΑΞΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐπὶ τῆς βαθμολογήσεως τῶν τελειοδιδάκτων.

Τῇ κδ'. ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πρώτου Σωτηρίου ἔτους, συνελθὼν ὁ τῶν καθηγητῶν τῆς μεγάλης τοῦ Γένους σχολῆς σύλλογος ἐν τῷ διευθυντηρίῳ, προεδρεύοντος τοῦ σχολάρχου πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κ. Φιλοθέου Βρυεννίου, μετὰ τὸ πέρας τῶν δημοσίων ἐξετάσεων τῆς τῶν τελειοδιδάκτων τάξεως, ἀριθμούσης εἰκοσιεπτὰ τὸ ὅλον φοιτητὰς, καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τούς τε καθημερινοὺς ἐλέγχους καὶ τὰς ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ δοκιμασίᾳ ἀπαντήσεις τῶν τὰς ἐξετάσεις ὑποστάντων εἰκοσιπέντε φοιτητῶν, τὸν δίκαιον ἑκάστῳ βαθμὸν ἀπένειμεν, ὑπολογισάμενος κατὰ λόγον τῆς εἰδικῆς ἀξίας τῶν τε μαθημάτων καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς προόδου. Οἱ πάντες δὲ ἐκρίθησαν ἄξιοι τοῦ νενομισμένου πτυχίου, λαβόντες τέσσαρες μὲν

Γαρόφαλος Κωνσταντινίδης Βυζάντιος
Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης Κυζικηνὸς
Γεώργιος Ἰορδανίδης Καισαρεὺς καὶ
Θωμᾶς Χ. Γεωργίου Καλλίβουλος Ἀδριανουπολίτης

τὸν βαθμὸν *ἄριστα*, δέκα δὲ,

Κωνσταντῖνος Γρηγορίου Ταπεινὸς Βυζάντιος
Νικόλαος Κάριος Βυζάντιος
Νικόλαος Ἰωαννίδης Δεῖρμεντσόγλους Τυανεὺς
Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Χαϊκαλόπουλος Πύργιος
Γεώργιος Βαφείδης ἐκ Τεσσαράκοντα Ἐκκλησιῶν
Βλάσιος Παπαδόπουλος Ἐπιβατινὸς
Χρύσανθος Οἰκονομίδης Φερτεκιώτης
Ἀθανάσιος Γεωργίου Χατσόπουλος Βυζάντιος
Ἀπόστολος Οἰκονομίδης Μαδυτινὸς, καὶ
Θεοφάνης Ἰωαννίδης Βυζάντιος

τὸν βαθμὸν *πάνυ καλῶς*· ἐννέα δὲ,

Ἀναστάσιος Γεωργίου Πύργιος
Γεώργιος Παπαδόπουλος Νισύριος
Ἀντώνιος Οἰκιάδης Βυζάντιος
Κωνσταντῖνος Βολωνάκης Κρὴς
Ἀθανάσιος Σταματιάδης Βυζάντιος
Ἀντώνιος Χ. Σταύρου Λέσβιος
Ἀλέξανδρος Σιλβεστριάδης Βυζάντιος
Ἀνέστης Χ. Ἀναστασίου Ἰκονιεὺς καὶ
Ἀλκιβιάδης Γεωργίου Γαβαλᾶς Βυζάντιος

τὸν βαθμὸν *καλῶς*. Τῶν δὲ ὑπολειπομένων τεσσάρων τοῦ μὲν Παύλου Μιχαὴλ Φίφη Βυζαντίου, ὡς μὴ ἐπιδόντος ἔτι τὴν ἑαυτοῦ θέσιν, τῶν δὲ Ἀθανασίου Ἐμμανουὴλ Μάγνητος, Συμεὼν Χ. Χαραλάμπους Νιγδαίου καὶ Χρυσοσθένους Ἰωαννίδου Χίου, ὡς μὴ συμπληρωσάντων τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν, ἀναβάλλεται ἡ τῶν πτυχίων ἐπίδοσις.

Ὁ σχολάρχης Ἀρχιμανδρίτης ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΒΡΥΕΝΝΙΟΣ.

Οἱ καθηγηταὶ

Ι. Φιλαλήθης. Α. Χαρίλαος. Β. Δ. Καλλίφρων. Κ. Ζαχαριάδης. Α. Χουρμουζιάδης. Ἰ. Ἀριστοκλῆς. Ἀνδρ. Σπαθάρης. Αἰμίλ. Νοννόττης. Ἀλέξανδρος Κωνσταντινίδης. Ἀριστομένης Λουκίσσης.

Ὁ γραμματεὺς Β. Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ.

—o—

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά!

Ἐν ἁπλέτῳ χαρᾷ καὶ θυμηδίᾳ θεασάμενοι οἱ πάντες, οἵ τε γονεῖς καὶ λοιπὴ τῶν ἐνταῦθα φιλομούσων ὁμήγυρις, καὶ τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συγκομιδὴν τῶν ἀφθόνων καὶ ἀγλαῶν πνευματικῶν καρπῶν, οὓς γεωργοὶ ἔμπειροι καὶ ἐπιστήμονες, γῆν ἀγαθὴν λίαν ἐπιμελῶς καλλιεργήσαντες ἔσπειραν, μετ' εὐφροσύνης καὶ σκιρτώσης καρδίας καθορῶσιν ἐκπληρουμένας τὰς χρηστὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐλπίδας σήμερον, ἐντὸς τῶν ἱερῶν τούτων τῆς παιδείας ἀσύλων καὶ φυτωρίων τῆς νεότητος, ἔνθα διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν τε ἠθῶν καὶ τῆς διανοίας, καὶ μάλιστα διὰ τῆς καθ' ἡμέραν ἀρδείας τῶν διαυγῶν ναμάτων τῆς εὐσεβείας, ὡς ἀγλαόκαρπα καὶ ἀειθαλῆ δένδρα ἡ φιλομαθὴς καὶ φιλότιμος καὶ φιλότιμος νεότης ἀναπτύσσεται, καὶ ἐν καιρῷ γλυκεῖς καὶ γενναίους καρποὺς, τὴν εὐσέβειαν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετὴν, καρποφορεῖ. Ἡ δὲ φιλόστοργος μήτηρ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐπί τε τῇ ἀμίλλῃ τῶν φιλτάτων ὑμῶν αὐτῆς τέκνων εἰς τὸν

καλὸν τῆς παιδείας ἀγῶνα, καὶ τῇ ἐπὶ τὰ κρείττω προαγωγῇ ἀγαλλομένη, ταῖς εὐχαῖς αὐτῆς καὶ εὐλογίαις καταστέφει· καὶ τοῖς μὲν τὸ στάδιον τῆς ἐνταῦθα μαθήσεως διανύσασι καὶ τῶν στεφάνων ἀξιουμένοις ἐκ μέσης ψυχῆς εὔχεται, ὅπως τῆς σχολῆς, ἤδη ἀποφοιτῶντας, καὶ εἰς τὴν τοῦ κόσμου τύρβην εἰσερχομένους, περισκέπῃ καὶ περιφρουρῇ ὁ Ὕψιστος, φωτίζων καὶ συνετίζων αὐτοὺς διὰ τῆς θείας χάριτος εἰς τὸ ἐπιγνώσκειν τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ πρὸς τοῦτο, ὥσπερ πρὸς κανόνα, διαῤῥυθμίζοντας τὰ διαβήματα αὐτῶν, μηδέποτε προσκόψαι πρὸς λίθον τοὺς πόδας, ἀλλ' ἀείποτε τὰ καλὰ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς λοιπῆς σοφίας μαθήματα, δι' ὧν τὴν διάνοιαν ἐνταῦθα κατήρδευσαν, διὰ μνήμης ἔχοντας μέλη τίμια τῆς Ἐκκλησίας καὶ πολίτας χρηστοὺς καὶ ὠφελίμους τῇ κοινωνίᾳ ἀναδειχθῆναι· τοῖς δὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τῆς μαθήσεως σταδίου εἰσέτι διατελοῦσι παρακελεύεται, ἵνα, πρὸς τοὺς ἐντεῦθεν μετὰ πολλῆς τῆς τιμῆς καὶ τῶν ἐγκωμίων προπεμπομένους ἀδελφοὺς αὐτῶν ἀποβλέποντες, ἔτι μᾶλλον ἑαυτοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα συντείνωσι, πρὸς ἕνα καὶ μόνον ἀφορῶντες σκοπὸν, τὸ τέρμα τοῦ τῶν μαθημάτων σταδίου.

Οὐχ ἧττον δὲ καὶ τοῖς ἀξιοτίμοις ἐφόροις, σχολάρχῃ καὶ καθηγηταῖς τὸν δίκαιον ἀπονέμομεν ἔπαινον, διά τε τὴν ἄοκνον αὐτῶν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ὄντως ἐπίζηλον φιλοτιμίαν καὶ τὴν ἐνδελεχῆ πρόνοιαν, ἣν ἐπιδείκνυνται ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως ἅμα καὶ προαγωγῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου ἐνδιαιτήματος τῶν Μουσῶν.

—=—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α'.

—=—

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ,

ἐν ἔτει 1870—1871.

(Ὅμοιον τῷ τοῦ 1868—1869).

—o—

Β'.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗΣ,

ἀρχομένων τῇ 13 ἰουνίου.

(Ἐργάσιμοι ὧραι ἀπὸ τῆς 12—4 καὶ ἀπὸ τῆς 6—9 Τουρκιστί).

—

ΤΟΥ Α'. ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Τάξις τῶν τελειοδιδάκτων.

—

Μαθήματα.	Καθηγηταί.
Ἱερὰ Κατήχησις κατ' ἔκτασιν.	Φ. Βρυέννιος.
Ἑλληνικὴ Φιλολογία (Πίνδ. καὶ Αἰσχύλος).	Ἰ. Φιλαλήθης.
Ἱστορία νεωτέρα.	Ἰ. Ἀριστοκλῆς.
Λατινικὴ Φιλολογία (Οὐϊργ. καὶ Ὁράτ.)	Αἰμ. Νοννόττης.
Φυσικὴ πειραματική.	Α. Σπαθάρης.

Φυσικὴ Ἱστορία.		Αἰμ. Νοννόττης.
Ἱστορία τῆς Φιλοσοφίας.		Ἰ. Ἀριστοκλῆς.
Θέσεις.		

Αἱ λοιπαὶ τάξεις.

Ἑλληνικὰ (Θουκυδ. καὶ Ἡρόδ.)	Γ'.	Ἀ. Χαρίλαος.
Κοσμογραφία.	Β'.	Ἀ. Σπαθάρης.
Ὀθωμανικὰ (Ταρίχι Γιουνανιστὰν, Καδὶμ, μετάφρασις, γραφὴ καὶ κανόνες τῆς Ἀραβ. καὶ Περσικῆς γλώσσης).	Β'.	Ἀ. Κωνσταντινίδης.
Ἀνθρωπολογία, Εἰσαγ. εἰς τὴν Φιλοσοφίαν καὶ Ψυχολογία.	Γ'.	Ἰ. Ἀριστοκλῆς.
Λατινικὰ (Καῖσαρ καὶ Κικέρων).	Γ'.	Αἰμ. Νοννόττης.
Ἱστορία νεωτέρα.	Β'.	Ἰ. Ἀριστοκλῆς.
Ἑλληνικὰ (Ὅμηρ. καὶ Θεόκρ.)	Β'.	Ἰ. Φιλαλήθης.
Γεωμετρία.	Δ'.	Ἀ. Σπαθάρης.
Γαλλικὰ (Τηλέμαχ. θεματ. καὶ τεχνολογ.)	Δ'.	Αἰμ. Νοννόττης.
Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.	Γ'.	Φ. Βρυέννιος.
Ὀθωμανικὰ (Δουρούμπι ἐμσὰλ, μετάφρασ., γραφὴ καὶ τεχνολογία).	Γ'.	Ἀ. Κωνσταντινίδης.
Λογικὴ καὶ Ἠθική.	Β'.	Ἰ. Ἀριστοκλῆς.
Λατινικὰ (Σαλλουστ. ὁ Κατιλίν. καὶ Ὀβίδ).	Β'.	Αἰμ. Νοννόττης.
Ἑλληνικὰ (Δημοσθ. περὶ Στεφ. καὶ Πλάτ. Ἀπολογία).	Δ'.	Ἀ. Χαρίλαος.
Ὀθωμανικὰ (Ἀναγνωσματάριον, τεχνολογικὸν καὶ γραφὴ Ῥικά).	Δ'.	Ἀ. Λουκίσσης.
Ἄλγεβρα καὶ Τριγωνομετρία.	Γ'.	Ἀ. Σπαθάρης.
Γαλλικὰ (διάφορα τεμάχια ἐκ τῆς χρηστομ. Βινέτ καὶ Γραμμ. Ν. Σαψάλ).	Β'.	Αἰμ. Νοννόττης.
Χημεία.	Γ'.	Ἀ. Σπαθάρης.
Λατινικὰ (μῦθοι τοῦ Αἰσώπου καὶ Νέπωτος Θεμιστ. Ἀμίλκ. καὶ Κάτων).	Δ'.	Αἰμ. Νοννόττης.
Ἱστορία ἀρχαία.	Γ'.	Ἰ. Ἀριστοκλῆς.
Γαλλικὰ (ἐκ τῆς Χρηστομ. Βινέτ, συνταχτικὸν καὶ θεματ. ἐκ τοῦ Ῥοβινσ.)	Γ'.	Αἰμ. Νοννόττης.
Ἀρχαιολογία Ἑλληνική.	Δ'.	Κ. Ζαχαριάδης.
Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.	Β'.	Φ. Βρυέννιος.

—o—

ΤΟΥ Β'. ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Ἱερὰ Κατήχησις ἐπίτομος.	Β'.	Φ. Βρυέννιος.
Ἑλληνικὰ (Δημοσθ. Ὀλυνθιακοὶ καὶ Φιλιππικὸς Α'.)	Α'.	Β. Δ. Καλλίφρων.
Ἱστορία νεωτέρα κατ' ἐπιτομήν.	Α'.	Κ. Ζαχαριάδης.
Ἑλληνικὰ (Ξενοφῶντος ἐκ τῶν Ἀπομνημ.)	Γ'.	Ἀ. Χουρμουζιάδης.
Γεωμετρία στοιχειώδης.	Β'.	Κ. Ζαχαριάδης.
Γεωγραφία πολιτικὴ (Ἀσίας, Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς).	Β'.	Κ. Ζαχαριάδης.
Ἀριθμητικὴ θεωρητική.	Α'.	Ἀ. Σπαθάρης.
Γαλλικὰ (στοιχειώδη μαθήματα).	Α'.	Αἰμ. Νοννόττης.
Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Παλ. Διαθήκης.	Δ'.	Φ. Βρυέννιος.
Γεωγραφία πολιτικὴ (Εἰσαγ. εἰς τὴν Γεωγραφίαν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδίως Γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος).	Α'.	Κ. Ζαχαριάδης.
Ἀριθμητικὴ πρακτικὴ (ἀπὸ τῶν συμμιγῶν μέχρι τέλους).	Α'.	Ἀ. Χουρμουζιάδης.
Ἱστορία τῶν Ἀνατολ. ἐθνῶν καὶ Ἑλληνική.	Γ'.	Κ. Ζαχαριάδης.
Ὀθωμανικὰ (Ἀνάγνωσις καὶ ἐξήγησις καὶ γραφὴ καὶ μέρος τοῦ τυπικοῦ τῆς Γραμματικῆς).	Α'.	Λουκίσσης.
Ἑλληνικὰ (Λυκούργου ὁ κατὰ Λεωκράτους).	Β'.	Β. Δ. Καλλίφρων.
Ὀθωμανικὰ (Ἀνάγνωσις καὶ μέρος τοῦ τυπικοῦ).	Β'.	Ἀ. Λουκίσσης.
Μυθολογία Ἑλληνική.	Β'.	Κ. Ζαχαριάδης.
Ἀριθμητικὴ πρακτικὴ (μέχρι τῶν δεκαδικῶν κλασμάτων).	Δ'.	Ἀ. Χουρμουζιάδης.
Γεωγραφία πολιτικὴ (τῆς Εὐρώπης).	Γ'.	Κ. Ζαχαριάδης.
Ἑλληνικὰ (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὑπὲρ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύεσθαι).	Δ'.	Ἀ. Χουρμουζιάδης.
Ἱερὰ Ἱστορία (τῆς Καινῆς Διαθήκης).	Γ'.	Φ. Βρυέννιος.
Γεωγραφία φυσικομαθηματική.	Α'.	Κ. Ζαχαριάδης.
Ἱστορία Ῥωμαϊκὴ καὶ μέση.	Β'.	Κ. Ζαχαριάδης.
Γαλλικὰ (στοιχειώδη μαθήματα).	Β'.	Ἀ. Λουκίσσης.

Ἐξεδόθη ἐν τῇ μεγ. τοῦ Γένους σχολῇ, τῇ 3 ἰουνίου, 1871.

Ὁ Σχολάρχης Φ. ΒΡΥΕΝΝΙΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Β. Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΩΝ.

Γ'.

ΤΥΠΟΣ ΠΤΥΧΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΣΟΦΙΑΣ

ΦΟΒΟΣ ΚΥΡΙΟΥ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

—

Ἐπὶ Τοποτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, Μητροπολίτου Διδυμοτείχου Διονυσίου, σχολαρχοῦντος τοῦ ἀρχιμανδρίτου Φιλοθέου Βρυεννίου, καθηγητοῦ τῶν Θεολογικῶν μαθημάτων . . . τὴν πατρίδα καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τέκνῳ, ἐνδελεχῶς φοιτήσαντι καὶ κόσμιον ἑαυτὸν καὶ τοῖς τρόποις χρηστὸν καὶ θεοσεβῆ παρασχόντι, ἐν δὲ ταῖς δημοσίᾳ γενομέναις δοκιμασίαις περὶ τὴν κατ' ἔκτασιν ἱερὰν Κατήχησιν, τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, τὰ Ἑλληνικὰ, τὰ Λατινικὰ, τὴν Φιλοσοφίαν, τὴν Ῥητορικὴν, τὴν γενικὴν Ἱστορίαν, τὰ στοιχειώδη Μαθηματικὰ, τὰ στοιχεῖα τῆς Πειραματικῆς Φυσικῆς καὶ Χημείας, τὴν Φυσικὴν Ἱστορίαν, τὰ Γαλλικὰ καὶ τὰ Ὀθωμανικὰ ἄξιον ἑαυτὸν τοῦ βαθμοῦ . . . ἐπιδειξαμένῳ, δέδοται εἰς μαρτύριον τάδε τὸ ΠΤΥΧΙΟΝ, σεσημασμένον μὲν τῇ τῆς σχολῆς σφραγῖδι, ταῖς δὲ προσηκούσαις κεκυρωμένον ὑπογραφαῖς, καὶ ἔξεστιν αὐτῷ μὴ μόνον ὑψηλοτέρων ἀκροάσασθαι μαθημάτων, εἰ βούλεται, ἀλλὰ καὶ ἀκωλύτως ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ διδάσκειν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηνὸς ἰουνίου λήγοντος τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πρώτου σωτηρίου ἔτους.

Οἱ ΕΦΟΡΟΙ. Ο ΣΧΟΛΑΡΧΗΣ. ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ.

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ.

———

Δ'.

ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΔΙΔΑΚΤΩΝ.

—

1) Περιγραφὴ τῆς νήσου Νισύρου, ὑπὸ Γ. Παπαδοπούλου.
2) Τοπογραφικὴ καὶ ἱστορικὴ ἔκθεσις τῆς Σινώπης, ὑπὸ Συμεὼν Χ. Χαραλάμπους.
3) Κρίσεις ἐπὶ τῶν δύο ἁλώσεων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Α. Σιλβεστριάδου.
4) Ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φράγκων, ὑπὸ Ἀντων. Χ. Σταύρου.
5) Περὶ ἀναγκαιότητος τῆς ἁλώσεως Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Ἀθανασίου Γ. Χατσοπούλου.
6) Περὶ τιμαριωτισμοῦ, ὑπὸ Χρυσοσθένους Ἰωαννίδου Χρυσοπολίτου.
7) Περὶ τῆς ἀρχῆς, τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς Μουσικῆς, ὑπὸ Κωνστ. Ι. Χαϊκαλοπούλου.
8) Περὶ ἀρχαίων βιβλιοθηκῶν, ὑπὸ Ἀνέστη Χ. Ἀναστασίου.
9) Περὶ τοῦ σχίσματος τῆς Δυτικῆς ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ Ἀναστ. Γεωργίου.
10) Ἀνασκευὴ τῆς γενομένης κατὰ τοῦ Σωκράτους κατηγορίας, ὑπὸ Γεωργίου Ἰορδανίδου.
11) Ἀλεξάνδρου καὶ Καίσαρος σύγκρισις, ὑπὸ Νικολάου Ἰωαννίδου Τυανέως.
12) Μελέτη ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τοῦ Μεσαιῶνος, ἤτοι γενεθλιακὸς σχηματισμὸς τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, ὑπὸ Ἀποστόλου Οἰκονομίδου.
13) Περὶ τοῦ τάγματος τῶν Γενιτσάρων, ὑπὸ Γαροφάλου Κωνσταντινίδου.
14) Περὶ Ῥόδου, ὑπὸ Ἀντωνίου Ι. Οἰκιάδου.
15) Πραγματεία περὶ ὡραίου, ὑπὸ Ἀλκιβιάδου Γαβαλᾶ.
16) Περὶ τῆς αἰτίας τῆς διαφορᾶς τοῦ Πάπα καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ὑπὸ Κωνσταντίνου Μ. Βολωνάκη.
17) Συνοπτικὴ ἔκθεσις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς φιλολογίας, ὑπὸ Ἀθανασίου Ἐμμανουήλ.
18) Βραχεῖα περὶ τῆς ἐν γένει εὐγλωττίας πραγματεία, ὑπὸ Θεοφάνους Ἰωαννίδου Χρυσοπολίτου.
19) Σύγκρισις αἰῶνος Περικλέους καὶ Αὐγούστου, ὑπὸ Νικολάου Καρίου.
20) Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ κατὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ μεσαιωνικὴν ἐποχὴν, ὑπὸ Κωνσταντίνου Γρηγορίου Ταπεινοῦ.
21) Ἡ Ἀλεξιάς, ὑπὸ Γεωργίου Ἰωάννου Βαφείδου.

22) Ἡ ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου μεταβολὴ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πολιτεύματος, ὑπὸ Μαργαρίτου Εὐαγγελίδου.

23) Βίος, ἀρχὴ τοῦ Ἀρχιμήδους, ἀπόδειξις αὐτῆς ἐπὶ τῶν ῥευστῶν καὶ ἀερίων καί τινες ἐφαρμογαὶ, ὑπὸ Θωμᾶ Γεωργίου.

24) Λακωνικὴ πολιτεία, ὑπὸ Χρυσάνθου Οἰκονομίδου.

25) Ἱστορία τῶν ὡραίων τεχνῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὑπὸ Α. Σταματιάδου.

26) Χαρακτηρισμὸς τῆς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Μακεδονικῆς ἐπεμβάσεως, ὑπὸ Βλασίου Μ. Παπαδοπούλου.

—=—

Ε΄.

ΕΛΕΓΧΟΣ

τῶν δημοσίων ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τῆς μεγ. τοῦ Γένους σχολῆς κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1870—1871.

—o—

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

—

ΤΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Μαθήματα. — Μαθηταί.	Βαθμοί.							
	Κοσμογραφία	Ὀθωμανικὰ	Ἱστορία νεωτέρα	Ἑλληνικὰ	Λογικὴ καὶ Ἠθικὴ	Ἐκκλησ. Ἱστορία	Λατινικὰ	Γαλλικὰ
Ἀντών. Γραμματόπουλος	Α	Γ	Α	Α	Α	Α	Β	Α
Κωνσταντῖνος Τίνδαρος	Β	Β	Α	Α	Β	Α	Β	Β
Λεωνίδας Γεωργίου	Β	Γ	Α	Α	†	†	†	†
Βασίλειος Διαμαντόπουλος	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Ἀντώνιος Λουδάρος	Γ	Δ	Δ	Γ	Β	Γ	Γ	†
Ἰωάννης Π. Χλωρὸς	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Στέφανος Κάλφας	Γ	Α	Β	Β	Β	Γ	Γ	Α
Ἀντώνιος Κωνσταντινίδης	Α	Β	Α	Α	Α	Β	Α	Β
Θωμᾶς Χριστοδούλου	Γ	Γ	Α	Α	Γ	Β	Γ	Δ
Δημήτριος Γεωργιάδης	Α	Γ	Α	Α	Α	Α	Β	Α
Εὐάγγελος Γεωργίου	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Κωνσταντῖνος Νικολαΐδης	Β	Γ	Α	Α	Α	Α	Α	Α

Ἀλέξανδρος Γεωργίου	Β	Γ	Β	Α	Α	Α	Β	Β
Χρῆστος Θεοχαρίδης	Α	Γ	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Βαλάσιος Δημητριάδης	Α	Γ	Α	Α	Β	Β	Β	Α
Παναγιώτης Γρηγορίου	Α	Δ	Α	Β	Β	Β	Γ	Γ
Μιλτιάδης Τσιρᾶς	Β	Α	Β	Β	†	Β	Α	Β
Ἀθανάσιος Χ. Σάββα	Γ	Δ	Β	Β	Α	Α	Β	Γ
Παναγιώτης Παλαιστής	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Ἀνδρέας Νικολάου	Α	Δ	Α	Β	Α	Α	Α	Α
Μιχαὴλ Δημητριάδης	Γ	Δ	Β	Β	Α	Β	Δ	Γ
Παναγιώτης Γεωργίου	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α

—o—

ΤΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Μαθήματα. — Μαθηταί.	Ἑλληνικά	Ἀνθρ. καὶ Ψυχολογία	Λατινικά	Ἐκκλ. Ἱστορία	Ἄλγεβρα	Ἱστορία	Ὀθωμανικά	Γαλλικά	Χημεία
	Βαθμοί.								
Ἀπόστολος Μαραγκός	†	†	†	†	†	†	†	†	†
Δημήτριος Ἰακίνθης	Γ	Β	Β	Α	Α	Β	Γ	Γ	Α
Ἰάκωβος Δραγάτσης	Γ	Α	Γ	Β	Β	Β	Β	Γ	Β
Κλέαρχος Στωϊμενίδης	Β	Β	Α	Α	Β	Γ	Β	Γ	Γ
Ἐμμανουὴλ Βιτάλης	Γ	Β	Β	Β	Α	Β	Β	Β	Α
Γεώργιος Νακίδης	Γ	Β	Γ	Β	Α	Β	Γ	Γ	Δ
Κωνσταντῖνος Νικολαΐδης	Δ	Γ	Δ	Β	Γ	Ο	Γ	Ο	Γ
Δημήτριος Ἰωάννου	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Μιλάνος Σάββα	Γ	Β	Ο	Α	Ο	Α	Δ	Β	Β
Ἠλίας Παπᾶ Βασιλείου	Δ	Γ	Δ	Ο	Β	†	Β	Δ	Ο
Κωνσταν. Κωνσταντινίδης	Α	Α	Γ	Α	Α	Β	Γ	Γ	Β
Ἀλέξιος Σταύρου	Α	Α	Β	Α	Α	Α	Β	Β	Α
Ἀθανάσιος Καραντινός	Δ	Δ	Ο	Γ	Ο	Δ	†	Δ	Ο
Λάζαρος Μηνιάτης	Δ	Δ	†	†	†	†	†	†	†
Κωνσταντῖνος Θεοδωρίδης	Δ	Δ	Δ	Γ	Ο	Ο	Ο	Γ	Δ
Εὐστάθιος Σταύρου	Γ	Γ	Γ	Γ	Γ	Γ	Α	Γ	Γ
Πρόδρομος Δημητρίου	Α	Α	Β	Γ	Ο	Γ	Α	Γ	Β
Δημήτριος Φωτίου	Γ	Γ	Γ	Β	Β	Β	Β	Γ	Β
Μιχαὴλ Οἰκιάδης	Γ	Γ	Δ	Ο	Β	Γ	Γ	Γ	Β
Παλ. Χ. Παλαιολόγου	Γ	Γ	Ο	Ο	Α	Γ	Δ	Δ	Γ
Γεώργιος Λεμονίδης	Γ	Β	Γ	Γ	Α	Α	Γ	Β	Γ
Γεώργιος Γεωργιάδης	Γ	Α	Β	Γ	Β	Β	Α	Β	Α

Ἀναστάσιος Μαράσογλους	Β	Γ	Α	Α	Α	Α	Β	Α	Α
Μιλτιάδης Κεχαγιόγλους	Γ	Δ	†	†	Ο	Α	Ο	Δ	†
Κωνσταντῖνος Ἐμμανουήλ	Γ	Α	Α	Α	Ο	Α	Β	Α	Α
Κωνστ. Γραμματόπουλος	Δ	Γ	Ο	†	Γ	Δ	†	Δ	Γ
Νικόλαος Νικολαΐδης	Δ	Γ	Δ	Α	Ο	Α	Δ	Δ	Γ
Νικόλαος Ἐλευθεριάδης	†	†	†	†	†	†	†	†	†
Πέτρος Θεοδώρου	†	†	†	†	†	†	†	†	†
Ἀλέξανδρος Θεοδωρίδης	Γ	Γ	†	†	Α	Δ	Β	Β	Γ
Χρῆστος Δημητριάδης	Γ	Β	Ο	Α	Ο	Α	Γ	Γ	Ο
Γεώργιος Δημητρίου	Γ	Δ	Ο	†	Ο	Ο	Ο	Ο	Γ

—o—

ΤΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Μαθήματα. — Μαθηταί.	Γεωμετρία	Γαλλικά	Λατινικά	Ἑλληνικά	Ἀρχαιολογία	Ὀθωμανικά
	Βαθμοί.					
Θεμιστοκλῆς Ἰωάννου	Α	Β	Β	Γ	Α	Α
Ἐμμαν. Παπαχατζάκης	Α	Α	Α	Α	Α	Γ
Ἀλέξανδρος Δημητριάδης	Γ	Α	Β	Γ	Β	Γ
Παναγιώτης Μαυράκης	Α	Γ	Γ	Δ	Β	†
Μιλτιάδης Φωτιάδης	Ο	Γ	Ο	Γ	†	Β
Κωνσταντῖνος Ἡφαιστίδης	Γ	Ο	Ο	Ο	†	†
Φωκίων Ἰσιδωρίδης	Β	Ο	Ο	Γ	†	†
Νικόλαος Ἰσμυρίδης	Β	Γ	Ο	Β	Β	Δ
Κωνσταντῖνος Ἀνδρέου	Α	Γ	Β	Β	Α	Α
Χρῆστος Ἐμμανουήλ	Α	Α	Α	Α	Β	Α
Ἰωάννης Παπαδόπουλος	Β	Ο	Δ	Γ	Γ	Δ
Γεώργιος Ἰωάννου	Ο	Γ	Γ	Δ	Β	Γ
Ἠλίας Βαλσαμάκης	Α	Γ	†	Γ	†	Β
Ξενοφῶν Παπᾶ	Α	Α	Α	Β	Α	Α
Λεωνίδας Καλαμίδας	Γ	Γ	Α	Γ	Α	Α
Ἰωάννης Παπᾶ Ἰωάννου	Β	Γ	Β	Γ	Γ	Α
Ἰωάννης Ἀνδρέου	Α	Γ	Γ	Β	Α	Α
Λεωνίδας Ἐλευθερίου	Γ	Γ	Ο	Δ	Γ	Γ
Νικόλαος Ἀναστασιάδης	Ο	Γ	Δ	Δ	Δ	†
Χρῆστος Λεοντίου	Β	Δ	Ο	Δ	†	Γ
Γεώργιος Παπαδόπουλος	Ο	Γ	Δ	Γ	Γ	Γ
Δημήτριος Δρομοκαΐτης	Γ	Β	Δ	Δ	Γ	Α

Μιχαὴλ Ἠλιάδης	Γ	Α	Ο	Γ	Ο	Α
Ἀδαμάντιος Χατζόπουλος	Α	Β	Γ	Γ	Α	Γ
Δημήτριος Βλαστάρης	†	†	†	†	Α	†
Νικόλαος Ζαχαριάδης	†	Α	Β	Β	†	Α
Ἀλέξανδρος Βετζενδίνης	Α	Α	Α	Β	Α	Α
Παῦλος Παλατίδης.	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Βασίλειος Θεοδωρίδης	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Χρῆστος Σεραφείμ	Γ	Γ	Γ	Γ	Γ	Δ
Κωνσταντῖνος Παλατίδης	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Συμεὼν Χ. Μιχαὴλ	Β	Γ	Δ	Β	†	Α
Φώτιος Μιχαὴλ	Ο	Δ	Ο	Δ	Ο	Γ
Βασίλειος Προδρόμου	Ο	Γ	Β	Γ	Α	Α
Περικλῆς Λάμπρου	Ο	Δ	Γ	Ο	Γ	†
Στυλιανὸς Μαρίνου	Α	Γ	Β	Β	Α	Β
Δάσκαρις Ἀγγελίδης	Α	Β	Γ	Γ	Α	Α
Νικόλαος Ζαφειρίου	Α	Γ	Γ	Γ	Ο	Γ
Σωκράτης Τσακιριάδης	Γ	Γ	Δ	Γ	†	Β
Ἀλέξανδρος Εὐθυβούλης	Α	Β	Α	Α	Α	Γ
Θεόδωρος Λογιάδης	Α	Γ	Γ	Β	Α	Β
Στέφανος Βολονάκης	Ο	Γ	Ο	Δ	Ο	Γ
Ἰωάννης Κατσίγρας	Α	Β	Γ	Β	Α	Γ
Δημήτριος Δημητριάδης	Α	Α	Γ	Β	Α	Α
Στέφανος Ἰγνατιάδης	Α	Γ	Γ	Γ	Α	Α

—o—

ΤΟΥ Β'. ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

—

ΤΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μαθήματα. — Μαθηταί.	Ἑλληνικὰ	Γαλλικὰ	Ὀθωμανικὰ	Ἱστορία νεωτέρα	Γεωγραφ. Φυσικομ.	Θεωρητικ. Ἀριθμ.
	Βαθμοί.					
Ἀριστοτέλης Κουρτίδης	Α	Β	Β	Α	Α	Β
Κωνσταντῖνος Νικολάου	Α	Γ	Β	Α	Α	Β
Βασίλειος Παπαδόπουλος	Α	Α	Α	Α	Α	Α
Λεωνίδας Γεωργιάδης	Γ	Δ	†	Β	Β	Β
Ἰωάννης Ἀργυρίου	Ο	Ο	Ο	Ο	Β	Δ
Ἀντώνιος Κωνσταντίνου	Γ	Ο	Γ	Γ	Α	Β
Στέφανος Νικολαΐδης	Γ	Δ	†	†	†	Γ
Γεώργιος Καστρινὸς	Α	Β	Α	Α	Α	Β
Δημήτριος Θεοδοσίου	Γ	Γ	Γ	Δ	Α	Β
Σωτήριος Πανταζῆ	Ο	Ο	Ο	†	†	Δ
Κωνσταντῖνος Μιχαὴλ	Γ	Δ	Δ	Δ	Β	Γ
Ἀριστείδης Ἀλτιναλμάζης	Γ	Δ	†	Β	Δ	†
Μιχαὴλ Γαβριὴλ	Α	Β	Α	Γ	Α	Α
Δημήτριος Σταυρίδης	Β	Δ	Γ	Γ	Β	Γ
Δημ. Παραπαντόπουλος	Γ	Δ	Δ	Γ	Β	Β
Ζαχαρ. Παραπαντόπουλος	Γ	Ο	†	Γ	Α	Γ
Ἰωάννης Δεκαβάλλας	Γ	Γ	Β	Γ	Α	Α
Παναγιώτης Γεωργιάδης	Β	Β	Β	Α	Α	Γ
Ὀδυσσεὺς Γιαννιότης	Β	Γ	Β	Γ	†	Β

Δημήτριος Σακελλαριάδης	Β	Δ	Ο	†	†	Γ
Δανιὴλ Νικολάου	Γ	Γ	Β	Γ	Ο	Β
Χρῆστος Δασουκίδης	Α	Γ	Β	Β	Α	Α
Ἀντώνιος Φραντσῆς	Α	Β	Α	Α	Α	Α
Δημήτριος Ἰωαννίδης	Β	Α	Β	Γ	†	Γ
Στέφανος Θεοδώρου	Δ	Ο	Ο	Γ	Β	Β
Μιχαὴλ Καρδερίνης	Γ	†	†	Γ	Α	Γ
Ἰωάννης Δημητρίου	Γ	Δ	Δ	Δ	Β	Δ
Λουκᾶς Ἀργύρης	Ο	Ο	Ο	Δ	Δ	Γ
Λεωνίδας Καλλίφρων	Α	Β	Α	Β	Α	Γ
Κωνστ. Μεταξόπουλος	Β	Γ	Γ	Β	Α	Δ
Εὐστράτιος Μιχαὴλ	Β	Ο	Ο	Γ	Δ	Γ
Δημήτριος Θεοδώρου	Β	Β	Γ	Γ	Δ	Γ
Μιχαὴλ Βενεδίκτου	Γ	Δ	Β	Γ	Α	Β
Φώτιος Φουρτουνιάδης	Γ	†	†	Γ	Α	Β
Θεόδωρος Φραγγιᾶς	Δ	Γ	Γ	Γ	Α	Γ
Χαραλάμπης Σταύρου	Γ	Γ	Β	Γ	Γ	Β
Ἀναστάσιος Φιλίππου	Γ	Δ	Β	Γ	Α	Β
Δημήτριος Νικολαΐδης	Ο	Δ	†	Γ	†	†
Περικλῆς Θεοδώρου	Γ	Β	Α	Γ	Δ	Δ
Γεώργιος Φραγγιᾶς	Γ	Γ	Γ	Γ	Α	Β
Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου	Β	Γ	†	Γ	Α	Β
Ἠσαΐας Ἰωάννου	Γ	Δ	Γ	Γ	Β	Δ
Μιχαὴλ Ἠσαΐου	Γ	Γ	†	Γ	Β	Δ
Παῦλος Δημητρίου	Α	Β	Δ	Γ	Α	Α
Ἐμμανουὴλ Γεωργόπουλος	Γ	Β	Β	Γ	Δ	Β
Χαράλαμπος Χ. Γρηγορίου	Β	†	Δ	Γ	Γ	Γ
Κωνσταντῖνος Βιτάλης	Γ	Δ	Δ	Γ	Ο	Γ
Σάββας Ἀποστολίδης	Γ	Δ	Β	Γ	Α	Α
Παῦλος Παύλου	Γ	†	†	Γ	Δ	Γ
Μιλτιάδης Ἐμμανουὴλ	Ο	Δ	†	Γ	Α	Γ
Δημήτριος Χρηστίδης	Δ	Δ	Ο	Γ	Α	Β
Ἰορδάνης Οἰκονομίδης	Γ	Ο	Γ	Δ	Α	Α
Ἀγαθάγγελος Κυριαζίδης	Γ	Γ	Γ	Γ	Α	Α
Ἰωάννης Γραμματόπουλος	Β	Β	Γ	Γ	Α	Α
Ἰωάννης Βαΐου	Β	Β	Γ	Γ	Α	Α
Ἀναστάσιος Νικολάου	Γ	Δ	Γ	Γ	Δ	Β
Παναγιώτης Ψαρᾶς	Γ	Γ	Γ	Γ	Α	Α
Εὐάγγελος Μιχαὴλ	Β	Γ	Β	Β	Α	Α
Νικόλαος Ἀθανασιάδης	Γ	Ο	Ο	Γ	Α	Γ
Κωνσταντῖνος Λαμπρίδης	Γ	Α	Δ	Δ	Δ	Β

Θεμιστοκλῆς Λογαρίδης	Γ	Γ	Α	Ο	†	Γ
Ἰωάννης Σιμιριώτης	Δ	Ο	Ο	Γ	Γ	Γ
Ἄγγελος Δημητρίου	Β	Γ	Α	Γ	Γ	Β
Λεωνίδας Ἰωάννου	Α	Γ	Α	Γ	Α	Β
Ἀναστάσιος Στογιάννος	Γ	†	†	†	†	Γ
Περικλῆς Συμεωνίδης	Β	Γ	†	Γ	Γ	Β

—o—

SISMANOGLIO

ΤΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

—

Μαθήματα.	Ἱερὰ Κατήχησις	Ἑλληνικὰ	Ἱστορία Ῥωμαϊκὴ	Γεωμετρία	Γεωγραφία	Μυθολογία	Γαλλικὰ	Τουρκικὰ
Μαθηταί.	**Βαθμοί.**							
Νικόλαος Κεσίσογλους	Γ	Γ	Δ	Β	Δ	Α	Α	Β
Θεόδωρος Ἀνδρέου	Β	Γ	Γ	Α	Β	Α	Γ	Α
Ἰωάννης Κωνσταντινίδης	Α	Α	Β	Α	Β	Β	Δ	Α
Σωκράτης Σταματίου	Δ	Γ	Δ	Α	Δ	Α	Γ	Γ
Δημήτριος Κωνσταντίνου	Γ	Γ	Γ	Β	Δ	Α	Γ	Β
Χριστόδουλος Θάνου	Β	Β	Γ	Β	Β	Α	†	Β
Σοφοκλῆς Χουρμουζιάδης	Δ	Γ	Δ	Β	Δ	Α	†	Α
Βασίλειος Πανικίδης	Α	Α	Γ	Α	Α	Α	Β	Α
Ἀναστ. Δεσποτόπουλος	Γ	Γ	Δ	Β	Α	Α	Δ	Β
Κωνσταντῖνος Καλούδης	Β	Α	Γ	Α	Α	Α	Β	Α
Δημήτριος Ππ. Νικολάου	Β	Α	Β	Α	Α	Α	Γ	Β
Κωνσταντῖνος Σπυρίδωνος	†	Γ	Γ	Β	Α	Α	Γ	Γ
Θεόδωρος Καραμάνος	Β	Γ	Δ	Α	Α	Α	Β	Γ
Ἐμμανουὴλ Μελενεκλῆς	Β	Γ	Δ	Α	Α	Α	Δ	Α
Ἀριστείδης Ἰωάννου	Β	Α	Γ	Γ	Α	Α	Γ	Α
Μιλτιάδης Ἰωάννου	Γ	Β	Δ	Β	Γ	Α	Γ	Β
Νικόλαος Σαουλίδης	Γ	Δ	Γ	Ο	Γ	Γ	Ο	Ο
Συμεὼν Κωνσταντίνου	Β	Α	Γ	Α	Α	Α	Γ	Β
Ξενοφῶν Γεωργίου	†	†	†	†	†	†	†	†
Ἀπόστολος Παναγιώτου	Γ	Γ	Γ	Γ	Γ	Α	Γ	Β
Ἀπόστολος Χρήστου	Β	Γ	Γ	Β	Α	Β	Γ	Β

Ἐλευθέριος Θωμᾶ	Α	Α	Β	Α	Α	Α	Γ	Α
Βασίλειος Ἀντωνίου	Γ	Γ	Δ	Β	Β	Β	Δ	Γ
Παναγιώτης Νικολαΐδης	Δ	†	†	†	†	Ο	Δ	†
Μιχαὴλ Οἰκονόμου	Γ	Α	Γ	Α	Α	Α	Γ	Α
Πέτρος Εὐαγγελινοῦ	Α	Α	Α	Α	Α	Α	Β	Α
Ἐμμανουὴλ Καραμάνος	Β	Δ	Δ	Β	Γ	Α	Β	Β
Μανουὴλ Ζαφειριάδης	Γ	Γ	†	Α	Δ	Γ	Γ	Α
Ἀπόστολος Θεοδώρου	Γ	Β	Γ	Γ	Α	Α	Β	Α
Ἀνδρέας Ξανθόπουλος	Β	Β	Β	Β	Α	Α	Α	Α
Γεώργιος Μιχαηλίδης	Β	Γ	Γ	Α	Α	Α	Γ	Β
Θεμιστοκλῆς Χ. Σταύρου	Β	Β	Β	Α	Α	Α	Γ	Β
Κωνσταντ. Σταματιάδης	Γ	Δ	Δ	Γ	Δ	Β	Γ	Β
Δημήτριος Ἀθανασίου	Β	Α	Β	Α	Γ	Α	Γ	Β
Ἀντώνιος Γεωργίου	Δ	†	†	†	†	Γ	†	†
Ἀρίσταρχος Παναγιώτου	Γ	Δ	Γ	Α	Α	Β	Δ	Β
Ἀλέξανδρος Σταύρου	Γ	Γ	Δ	Β	Β	Β	Δ	Ο
Ἀναστάσιος Δεκαβάλλας	Β	Γ	Ο	Ο	†	Α	Δ	Β
Εὐστράτιος Γρηγορίου	Γ	Ο	Γ	Α	Β	Α	†	†
Μάρκος Παγανέλλης	Γ	Δ	†	Β	Γ	Β	Δ	Β
Ἀλέξανδρος Πιστοφίδης	†	†	†	†	†	†	†	†
Παῦλος Ῥηγόπουλος	Γ	Β	Γ	Α	Β	Α	Γ	Β
Μιχαὴλ Πουλίδης	Β	Β	Γ	Α	Α	†	Γ	Α
Μιχαὴλ Στεφάνου	Δ	Δ	Δ	Ο	Δ	Ο	Δ	Δ
Χρῆστος Εὐστρατίου	Γ	Β	Β	Α	Α	Α	Γ	Α
Δημήτριος Γεωργίου	†	Γ	Γ	Β	Α	Α	Δ	†
Σταμ. Α. Χουρμουζιάδης	†	†	†	†	†	†	†	†

—o—

ΤΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Μαθήματα. / Μαθηταί.	Ἑλληνικὰ	Ἀριθμητικὴ	Γεωγραφία	Ἱερὰ Ἱστορία	Γεν. Ἱστορία
	Βαθμοί.				
Ἀντώνιος Κωνσταντίνου	Δ	Α	Α	Γ	Β
Ἀλέξανδρος Χ. Ἐλευθερίου	Δ	Γ	Γ	Α	Β
Ἀριστείδης Οἰκιάδης	Δ	Β	Β	Δ	Β
Ἀλέξανδρος Καλαβρινὸς	Δ	Γ	Ο	Γ	Γ
Ἀλέξανδρος Ἀναστασίου	Γ	Α	†	Γ	Δ
Γεώργιος Κλήμεντος	Γ	Α	Γ	Β	Α
Γεώργιος Μαράσογλους	Β	Β	Α	Α	Α
Γεώργιος Γάκης	Γ	Α	Α	Β	Β
Γεώργιος Ἀναγνωστίδης	Δ	Ο	Γ	Β	Ο
Γεώργιος Θεοδωρίδης	Δ	Δ	Ο	Δ	Γ
Γεώργιος Ἀλεξάνδρου	Γ	Β	Β	Β	Α
Γεώργιος Κωνσταντινίδης	Δ	Α	Ο	Γ	Δ
Γεώργιος Λαμπίκης	Δ	Γ	†	Γ	Γ
Γεώργιος Μιχαὴλ	Γ	Β	Β	Γ	†
Δημήτριος Βογιατσῆς	Γ	Β	Β	Γ	Β
Δημήτριος Ἀθανασίου	Α	Γ	Α	Α	Α
Ἐπαμινώνδας Ζαχαριάδης	Γ	Γ	Β	Α	Α
Εὐγένιος Κυρίλλου	Δ	Α	Α	Γ	Β
Ἠλίας Νικολάου	Δ	Β	Α	Γ	Ο
Θεοφάνης Ἀγγελίδης	Γ	Α	Β	Α	Α
Ἰωάννης Πέτρου	Β	Α	Α	Α	Α
Ἰωάννης Φωτιάδης	Β	Α	Α	Α	Α

Ἰωάννης Κωνσταντίνου	Δ	Ο	Ο	Α	Β
Ἰωάννης Κυριαζῆ	Δ	Γ	Γ	Γ	Δ
Ἰορδάνης Κομνηνοῦ	Δ	Β	Α	Α	Α
Κωνσταντῖνος Θετοκᾶς	Β	Α	Α	Α	Α
Λύσανδρος Ἡλιοὺ	Δ	Α	Β	Α	Α
Μελέτιος Κυριακίδης	Β	Α	Β	Α	Γ
Μηνᾶς Καλούμενος	Γ	Α	Γ	Β	Β
Νικόλαος Χ. Ἰσαὰκ	Γ	Α	Α	Α	Β
Νικόλαος Ἀναστασιάδης	Γ	Α	Α	Β	Α
Νικόλαος Γεωργιάδης	Α	Α	Α	Α	Β
Νικόλαος Δανιὴλ	Γ	Α	Α	Γ	Ο
Ξενοφῶν Χρυσαφίδης	Δ	Α	Ο	Β	Ο
Παΐσιος Μιχαηλίδης	Γ	Α	Β	Γ	Β
Παῦλος Μέλης	Δ	Β	Γ	Β	Β
Παναγιώτης Εὐστρατίου	Γ	Γ	Γ	Γ	Ο
Συμεὼν Μουράτης	Β	Α	Β	Α	Α
Χαραλάμπης Συμεὼν	Δ	Β	Α	Β	Α
Χρῆστος Ἰωάννου	†	†	†	†	†
ΧαραλάμπηςΜισιρλόγλους	†	†	†	†	†
Δημοσθένης Ππ. Βασιλείου	Γ	†	Β	Γ	Α

—o—

ΤΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

—

Μαθήματα. — Μαθηταί.	Γεωγραφία	Ἑλληνικὰ	Ἀριθμητικὴ	Ἱστορία
	Βαθμοί.			
Κωνστ. Χ. Ἀναστασίου	Β	Α	Α	Α
Κωνσταντῖνος Γρηγορίου	Α	Ο	Γ	Γ
Βασίλειος Κωνσταντίνου	Ο	Ο	†	Ο
Κωνσταντῖνος Παρασκευᾶ	†	Α	Ο	Δ
Κωνστ. Ν. Θωμάδης	Β	Α	Β	Γ
Μιχαὴλ Ἀντωνίου	Ο	Ο	Γ	Δ
Ἰάκωβος Μαλτέζος	†	†	†	†
Μιχαὴλ Παναγιώτου	†	†	†	†
Νικόλαος Ἀθανασιάδης	Α	Β	Α	Α
Νικόλαος Ἡλιοὺ	†	†	†	†
Ἠλίας Χρυσικὸς	†	†	†	†
Πλάτων Χαρισιάδης	Γ	Α	Β	Γ
Πρόδρομος Χαραλάμπους	†	†	†	†
Παῦλος Ἰσαὰκ	†	Ο	Ο	Ο
Στέφανος Θωμάδης	†	†	†	†
Ἀθανάσιος Θεοδωρίδης	†	†	†	†
Ἀριστείδης Κορομηλᾶς	Ο	Γ	Γ	Β
Ἀθανάσιος Δημητρίου	Γ	Β	Ο	Δ
Ἀναστάσιος Δημητρίου	Β	Α	Γ	Β
Ἀντώνιος Ἰωάννου	Β	Γ	Ο	Γ
Κλεάνθης Μεταξᾶς	†	†	†	†

Ἀπόστολος Δημητρίου	Δ	Ο	Ο	Δ
Γρηγόριος Τριανταφ.	Α	Β	Β	Β
Βασίλειος Θεοδώρου	Ο	†	Β	Γ
Γεώργιος Ἰωάννου	Γ	Γ	Ο	Δ
Θεόδωρος Γερασίμου	†	†	†	†
Ἐμμανουὴλ Δανέζης	Δ	Β	Ο	Γ
Ἰωάννης Βογιατζῆς	Δ	Γ	Γ	Δ
Ἰορδάνης Καπλάνογλους	Α	Β	Α	Γ
Ἰωάννης Ἰγνατιάδης	Ο	Γ	Γ	Δ
Ἰωάννης Τσιπούκης	Α	Α	Α	Α
Ἰωάννης Ζαχαριάδης	†	†	†	†
Γεώργιος Γερασίμου	†	Β	†	Β
Ἐφραὶμ Ἰορδάνου	Β	Β	Α	Γ
Σπυρίδων Σπαθάρου	Α	Α	Α	Α
Ἀναστάσιος Ἰωάννου	Α	Γ	Γ	Ο
Χρῆστος Παραπαντ.	Γ	Β	Β	Β
Ξενοφῶν Ἰωάννου	Ο	Γ	Ο	Ο
Παντελεήμων Ἰωάννου	†	Γ	Β	Γ
Φραντσέσκος Καλούμενος	†	Β	Γ	Δ
Λεωνίδας Χ. Εὐστρατίου	†	†	†	†
Νικόλαος Δημητρίου	Β	Β	Β	Δ
Μηνᾶς Χ. Σεραφεὶμ	Ο	Β	Γ	Ο
Κωνσταντῖνος Μακρὺς	Ο	Γ	Ο	Ο
Μιλτιάδης Παναγιώτου	Β	Β	Β	Γ
Παντελεήμων Βασιλείου	Α	Α	Α	Α
Ἰωάννης Μιχαὴλ	Ο	Β	Ο	Ο
Κωνσταντῖνος Μιχαὴλ	Ο	Γ	Γ	Ο
Πρόδρομος Γεωργίου	Ο	Α	Α	Β

—o—

ΣΤ'.

Οἱ δωροφορήσαντες καὶ τὰ δωρηθέντα τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς ἐν ἔτει 1870—1871.

—

1) Ὁ κ. Σοφοκλῆς Κ. ὁ ἐξ Οἰκονόμων (1)

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μητροπολίτου Ῥωσσίας ἐπιστολὴ πρὸς Κλήμεντα Πάπαν τῆς Ῥώμης· νῦν πρῶτον ἐκδιδόντος Σοφοκλέους Κ. τοῦ ἐξ Οἰκονόμων. Ἀθήνησι, 1868. σ. 1, φ. 1.

Ἐνύπνιον Ἑλληνίδος. Παρίσιοι, 1860. σ. 1, φ. 1.

Ἔκθεσις Ῥοδοκανακείου διαγωνίσματος περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ ζητήματος. Ἀθήν. 1865. σ. 1, φ. 1.

Κρίσις τοῦ Βουτσιναίου ποιητικοῦ ἀγῶνος· Ἀθήν. 1866. σ. 1, φ. 1.

Κρίσις τοῦ Βουτσιναίου ποιητικοῦ ἀγῶνος· Ἀθήν. 1867. σ. 1, φ. 1.

Νύξεις περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ ζητήματος, ὑπὸ Δ. Θερειανοῦ· Τεργέστη, 1866. σ. 1, τομίδ. 1.

Τινὰ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ Δ. Θερειανοῦ. Τεργέστη· 1868. σ. 1, τομίδ. 1.

Φυσιογνωμία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὑπὸ Δ. Θερειανοῦ. Τεργέστη, 1870. σ. 1, τομίδ. 1.

Ἡ κατάστασις τοῦ φυσιογραφικοῦ μουσείου, ὑπὸ Θ. Ὀρφανίδου· Ἀθήν. 1865. σ. 1, φ. 1.

Λόγος Θ. Ὀρφανίδου, ἐκφωνηθεὶς τῇ ΚΓ'. 9βρίου, 1867. Ἀθήν. 1868. σ. 1, φ. 1.

Λόγος Μιλτ. Βενιζέλου, παραδιδόντος τὴν πρυτανείαν· Ἀθήν. 1867. σ. 1, μέρη 2.

Λόγος Μιλτ. Βενιζέλου, ἐκφωνηθεὶς τῇ ΚΓ'. 9βρίου 1867. Ἀθήν. 1867. σ. 1, τομίδ. 1.

Λόγος εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀοιδίμου Εὐαγγέλου Ζάπα, ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Ἀλεξ. Λυκούργου· Ἀθήν. 1865. σ. 1, φ. 1.

2) Ὁ κ. Β. Δ. Καλλίφρων

Ἐσωτερικὸς διοργανισμὸς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως· 1870. σ. 2, φ. 2.

3) Ὁ κ. Διαμαντῆς Θεοδωρίδης βιβλιοπώλης

Ἐσωτερικὸς διοργανισμὸς τῆς ἐν Χάλκῃ Ἑλληνοεμπορικῆς σχολῆς,

(1) Ἐπειδὴ κατὰ κακὴν συνεννόησιν, διὰ τρίτου προσώπου τότε γενομένην, ἐσημειώθη ἐν σελ. 69 τῆς Ἐκθέσεως τοῦ 1867—1868, ὅτι ἡ σχολὴ ἀπέστειλε τῷ κ. Σ. Κ. Οἰκονόμῳ βιβλία τινὰ (τὰ αὐτόθι σημειούμενα) πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ὧν αὐτὸς ἔπεμψε τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς σχολῆς, χάριν τῆς ἀληθείας διορθοῦμεν ἐνταῦθα τὸ λάθος, εὐχαριστοῦντες συνάμα τῷ σοφῷ καὶ φιλογενεῖ ἰατρῷ, ἐφ' ᾧ διεξηγήσατο ἡμῖν τὰ περὶ τούτου διὰ φιλικῆς ἐπιστολῆς.

συντεθεὶς ὑπὸ Ἀνθίμου Ματζαράκη, διευθυντοῦ τῆς σχολῆς. Ἐν Κων]πόλει, 1851. σ. 1, τομίδ. 1.

4) Ὁ κ. Κωνστ. Ζαχαριάδης

Σύνοψις τῆς γενικῆς ἱστορίας, ὑπὸ Κ. Ζαχαριάδου· μέρος Α'. ἀρχαία ἱστορία· Βιβλ. α· ἱστορία τῶν Ἀνατολικῶν ἐθνῶν· ἔκδ. β'. Ἐν Κωνστ]πόλει, 1870. σ. 1, φ. 1.

5) Ο πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Γερμανὸς Ἀφθονίδης

Ἀθανασίου Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Πολιτικῶν τῶν εἰς δώδεκα βιβλ. Η'. Θ'. καὶ Ι'. ἤτοι τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν· ἐκδιδόντος ἀρχιμ. Γερμανοῦ Ἀφθονίδου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1870. σ. 1, τ. 1.

6) Ὁ κ. Δημήτριος Ματζαράκης

Διατριβὴ περὶ τῶν μέσων καὶ ἐπιμέσων ῥημάτων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὑπὸ Δημητρίου Ματζαράκη. Ἐν Ἀθήναις, 1862, σ. 1, φ. 1.

Ἡ πέμπτη σημείωσις παραφράσεως Γοργίου Πλάτωνος, ὑπὸ Δημητρίου Ματζαράκη. Ἀθήν. 1866, σ. 1, φ. 1.

L' employé à Adrianople par Demetrius Matzaraki. Athénes, 1870. σ. 1, φ. 1.

7) Ὁ κ. Δημήτριος Νικολαΐδης

Τὰ τεύχη τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος « Ἑπτάλοφος ».

Νεκρολογία Ἰωάννου Μ. Ῥαπτάρχου. Ἐν Κωνσταντ]πόλει, 1871, σ. 1, φ. 1.

8) Ὁ κ. Ἀναστάσιος Ν. Γούδας

Βίοι παράλληλοι τῶν ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος διαπρεψάντων ἀνδρῶν, ὑπὸ Ἀναστασίου Ν. Γούδα. Ἀθήν. 1870. σ. 1, τ. 4

9) Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

Ἐπιστολιμαῖον ὑπόμνημα τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐκκλησίας περὶ τῆς κατὰ τὰ ἔτη 1868—70 πορείας τοῦ κατὰ Βουλγάρους Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος. Ἐν Κωνστ]πόλει. 1870. σ. 1, φ. 1.

10) Ὁ κ. Στέφανος Κουμανούδης

Σύνοψις τῶν πρακτικῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἀθήν. 1847. σ. 1, τ. 1.

Πρακτικὰ τῆς ΙΒ'. γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἀθήν. σ. 1, φ. 1.

Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Γενικαὶ συνελεύσεις τῶν ἐτῶν 1860—1870. σ. 1, φ. 10.

Συνοπτικὴ ἔκθεσις τῶν πράξεων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἀθήν. 1859. σ. 1, φ. 1.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ Ἑλλάδι προϊστορικῆς ἀρχαιολογίας, ὑπὸ Γ. Φίνλαϊ. Ἀθήν. 1869. σ. 1, φ. 1.

Ποῦ σπεύδει ἡ τέχνη τῶν Ἑλλήνων σήμερον· ὑπὸ Σ. Κουμανούδη. Ἐν Βελιγραδίῳ, 1845. σ. 1, φ. 1.

Specimen emendationum etc. scripsit S. Coumanoudis. Athenes. 1854. σ. 1, φ. 1,

11) Ὁ κ. Παῦλος Λάμπρος νομισματολόγος

Monète inedite di Rodi κτλ. Venetia, 1865· σ. 1, τ. 2, (μετὰ τοῦ παραρτήματος. Venezia 1866) (Π. Λάμπρου, μετάφρ. Cunz).

Προσαλέντου ὁ αἱρετικὸς διδάσκαλος ὑπὸ τοῦ ὀρθοδόξου μαθητοῦ ἐλεγχόμενος, ἔκδοσις β'. ὑπὸ Π. Λάμπρου. Ἀθήν 1862. σ. 1, τ. 1.

Ἀνέκδοτον νόμισμα Σαρουκχὰν, ὑπὸ Π. Λάμπρου. Ἀθήν. 1870. σ. 1, φ. 1.

12) Ὁ κ. Σπυρίδων Π. Λάμπρος

Γεώργιος Ζαλοκώστας, ὑπὸ Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου. Ἀθήν. 1868. σ. 1, τ. 1.

Ὁ τελευταῖος κόμης τῶν Σαλώνων· δρᾶμα, ὑπὸ Σπυρίδωνος Π Λάμπρου. Ἀθήν. 1870. σ. 1, τ. 1.

13) Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Φρεαρίτης

Εὔθυναι πρὸς τὸ κοινόν. Ἀθήν. 1868. σ. 1, τ. 1.

14) Ὁ Φιλολ. Σύλλογος Πιερία

Σλάγχνον γραμματικῆς ἢ περὶ μορίων, ὑπὸ Ἀνανίου Ἀντιπαρίου. Ἐνετίησι. 1764. σ. 1, τ. 1.

Ἐγχειρίδιον περὶ φυλακῆς τῶν πέντε αἰσθήσεων κτλ. ὑπ ὸ Νικοδήμου Ἁγιορείτου. 1801. σ. 1, τ. 1.

Δοκίμιον περὶ τῆς φιλικῆς ἑταιρείας, ὑπὸ Ἰω. Φιλήμονος. Ναυπλία. 1834. σ. 1, τ. .

Νέα Γεωγραφία Διονυσίου Πύῤῥου. Ἐνετίησι, 1818, σ. 1, τ. 1.

Ὁ περιπλανώμενος Ἀλεξάνδρου Σούτσου. Ἀθήν. σ. 1, τ. 1.

Οἱ δύω Λοχίαι, δρᾶμα ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ, ὑπὸ Ἰωάννου Δ. Μανώλη. Ἐν Κ]πόλει, 1871, σ. 2, τ. 2.

Κανονισμὸς τοῦ ἐν Κ]πόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου Πιερίας. Ἐν Κ]πόλει, 1870. σ. 2. τ. 2.

15) Ὁ κ. Μανουὴλ Ἰ. Γεδεὼν

Λουκιανὸς ὁ Σαμοσατεὺς, ὑπὸ Δ. Μαυροφρύδου. Ἀθήν. 1861, σ. 1, φ. 1.

Πραγματεία περ. Δωδώνης, ὑπὸ Π. Ἀραβαντινοῦ. Ἐν Ἰωαννίνοις, 1862, σ. 1, φ. 1.

Λόγος Κ. Ξανθοπούλου ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τῆς Εὐαγγελικῆς σχολῆς κλ. Ἀθήν. 1862, σ. 1, φ. 1.

Εὐριπίδου Ἱππόλυτος, ὑπὸ Ν. Ζενευράκη. Ἀθήν. 1859. σ. 1, φ. 1.

16) Ὁ κ. Ν. Κοντόπουλος

Λεξικὸν Ἑλληνοαγγλικὸν καὶ Ἀγγλοελληνικὸν, ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου. Ἐν Σμύρνῃ, 1869. σ. 1, τ. 2.

Μέθοδος Ὁλλενδόρφου, ἐφηρμοσμένη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν, ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου. Ἔκδοσις γ'. Ἐν Σμύρνῃ, 1870, σ. 1, τ. 1.

Κλεὶς τῆς Ἀγγλικῆς Ὁλλενδορφείου μεθόδου, ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου. Ἐν Σμύρνῃ, 1870. σ. 1, φ. 1.

Ὁ βασιλεὺς Οἰδίπους, τραγῳδία Σοφοκλέους, μεταφρασθεῖσα ἐμμέτρως, ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου· καὶ Μία νὺξ ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Βοσπόρου, ποίημα τοῦ μεταφραστοῦ. Ἀθήν. 1860, σ. 1, φ. 1.

17) Ὁ κ. Χριστόδουλος Κοκκινάκης

Οἱ τρεῖς Ὀλυνθιακοὶ τοῦ Δημοσθένους, σχολιασθέντες κλπ., ὑπὸ Χ. Κ. Κοκκινάκη. Ἐν Κωνστ]πόλει, 1870, σ. 1, τ. 1.

18) Ἡ Ἐφορία τοῦ Ἀθήνησιν ὀρφανοτροφείου τῶν κορασίων

Ἐκθέσεις Θ. Α. Ζαΐμη, ἐφόρου τοῦ ἐθνικοῦ ὀρφανοτροφείου τῶν κορασίων, τῶν ἐτῶν 1868, 1869 καὶ 1870. σ. 1, φ. 3.

19) Ὁ κ. Ἀθανάσιος Ν. Βερναρδάκης

Le présent et l' avenir de la Grèce par A. N. Bernardakis. Paris. 1870. σ. 1, φ. 1.

Le Jardin das racines sanscrites : suite à la methode grammaticale, par L. Leupol. Paris, 1870. σ. 1, τ. 1.

De l' origine des monnaies et de leurs noms par A. Bernardakis. Paris, 1870. σ. 1, φ. 1.

Ψυχωφελὲς σαραντάρι Κυρίλλου τοῦ Χίου, ὑπὸ Αἰμιλίου Λεγράνδου. Paris, 1869. σ. 1, φ. 1.

20) Ὁ θεοφ. ἅγ. Λαοδικείας κ. Παρθένιος Καισαρεὺς

Λεξικὸν Ἐγκυκλοπαιδείας, συγγραφὲν μὲν Γαλλιστὶ ὑπὸ Ἑταιρείας σοφῶν ἀνδρῶν, μεταφρασθὲν δὲ κατ' ἐπιτομὴν ὑπὸ Π. Γερακάκη, καὶ ἐκδοθὲν πὸ ὑτοῦ ἀρχιμ. καὶ ἱεροκήρυκος Παρθενίου Καισαρέως. Ἐν Σμύρνῃ, 1862—68, σ. 1, τ. 5.

21) Ὁ κ. Μαρῖνος Π. Βρετὸς

Ἐθνικὸν ἡμερολόγιον τοῦ 1871, ἐκδοθὲν ὑπὸ Μ. Π. Βρετοῦ· ἔτος ΙΑ'. σ. 1, τ. 1.

22) Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Κωνσταντινίδης

Éléments de la grammaire francaise par Lhomont traduits en turc par A. Constantinidi. Con]ple, 1870. σ. 1, τ. 1.

Ὀθωμανικὴ Χρηστομάθεια, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Κωνσταντινίδου. Ἐν Κωνστ]πόλει, 1870, σ. 1, τ. 1.

23) Ὁ Φιλολογικὸς Ἀθήνησι Σύλλογος Παρνασσὸς

Λογοδοσία τῶν κατὰ τὴν Β'. περίοδον τοῦ Ε'. ἔτους πράξεων τοῦ Συλλόγου, ὑπὸ τοῦ προέδρου Παύλου Νικολάρα. Ἀθήν. 1870. σ. 1, φ. 1.

Λογοδοσία τῶν κατὰ τὴν Α'. περίοδον τοῦ Γ'. ἔτους πράξεων τοῦ Συλλόγου, ὑπὸ τοῦ προέδρου Ι. Καμπούρογλου. Ἀθήν. 1871. σ. 1, φ. 1.

24) Ὁ κ. Μιλτιάδης Πανταζῆς

Περὶ τῆς παιδευτικῆς δυνάμεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, λόγος

ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Μ. Πανταζῆ ἐπὶ τῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ λυκείου ἐπετηρίδι κτλ. Ἐν Κ]πόλει, 1871. σ. 1, φ. 1.

25) Ὁ κ. Εὐθύμιος Καστόρχης

Περὶ τῆς ἐν Δημητσάνῃ Ἑλληνικῆς σχολῆς, ὑπὸ Εὐθυμίου Καστόρχη· Ἀθήν. 1847 — Νεώτεραι προσθῆκαι εἰς τὴν πραγματείαν ταύτην. σ. 1. φ. 2.

Περὶ τοῦ νέου κανονισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς τύχης τῶν ἐν Ἑλλάδι διδασκόντων κρίσεις τινές. Ἀθήν. 1860. (ὑπὸ Εὐθ. Καστόρχη). σ. 1, φ. 1.

Πρῶτον Εἰσαγωγικὸν μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχαιολογιῶν, ὑπὸ Εὐθυμίου Καστόρχη. Ἀθήν. 1849. σ. 1, φ. 1.

26) Ὁ κ. Νικόλαος Δραγούμης

Πανδώρα, σύγγραμμα περιοδικὸν, ὑπὸ Ν. Δραγούμη. Ἀθήν. 1870 καὶ 1871. Τόμ. Κ'. καὶ ΚΑ'. σ. 1, τ. 2.

Οἰκία Καρναβαλὲτ, ὑπὸ Σ. Η. Ἀθήν. 1869. σ. 1, τ. 1.

Τὸ μοναστήριον τῶν Θεοφανείων, ὑπὸ τοῦ κόμητος Γοβινὼ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Σ. Η. Ἀθήν. 1869. σ. 1, τ. 1.

27) Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμανδρ. κ. Ἀνδρόνικος Δημητρακόπουλος.

Δοκίμιον περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν συγγραμμάτων Μητροφάνους Κριτοπούλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ Α. Δημητρακοπούλου, ἀρχιμ. ἐν Λειψίᾳ, 1870. σ. 1, φ. 1.

28) Τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος « Τύπου »

Διευκρίνησις τοῦ Βουλγαρικοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ Μ. Χ. Γ. Ἐν Κ]πόλει, 1871. σ. 1, φ. 1.

Ἀντίρρησις εἰς τὸ ἐπιστολιμαῖον ὑπόμνημα τοῦ Πατριαρχείου, ἐν Κ]πόλει, 1871, σ. 1, τ. 1.

29) Ὁ κ. Συμεὼν Ἀνδρεάδης βιβλιοπώλης

Σύνοψις ἱερά. Ἐν Κωνστ]πόλει, 1870. σ. 1, τομίδ. 1.

30) Ὁ κ. Εἰρηναῖος Ἀσώπιος

Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον τῶν ἐτῶν 1868, 1869 καὶ 1871 (ἔτος Β'. Γ'. ΔΕ',) ὑπὸ Εἰρηναίου Ἀσωπίου. Ἀθήν. 1867—70. σ. 1, τ. 3.

31) Ἀνώνυμος

Eschyle les Perses· traduction de M. Em. Burnouf. Athénes, 1871. σ. 1, φ. 1.

32) Ἡ ὑπὲρ τῆς Μ. σχολῆς Ἀδελφότης « Ξηροκρήνη »

Κανονισμὸς τῆς ἀδελφότητος « Ξηροκρήνης ». Ἐν Κωνστ]πόλει, 1871. σ. 1, φ. 1.

33) Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Κρητικίδης

Τοπογραφία Σάμου ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Κρητικίδου. Ἐν Ἑρμουπ. 1869. σ. 1, τ. 1.

Ἀρχαιολογία, ἀρχαῖοι ναοὶ Σάμου, ὑπὸ Ἐ. Κρητικίδου, ἐν Ἑρμου]πόλει, 1867. σ. 1, φ. 1.

Φιλολογία, διάσημοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες Σάμου, ὑπὸ Ἐμμ. Κρητικίδου. Ἐν Ἑρμουπόλει. 1868. σ. 1, τ. 1.

Βίος Πυθαγόρου, ὑπὸ Ἐμμ. Κρητικίδου, ἐν Ἑρμουπ. 1867. σ. 1. φ. 1.

Σύλλεκτα. βασιλεῖς ἢ τύραννοι Σάμου, ἀπὸ 1330 π. Χ.—1476 μ.Χ. ὑπὸ Ἐμμ. Κρητικίδου. Ἐν Ἑρμουπ. 1871. σ. 1, τ. 1.

Πραγματεία περὶ τῆς ἐρημώσεως Σάμου κλ. ὑπὸ Κρητικίδου. Ἐν Ἑρμουπόλει, 1870. σ. 1, φ. 1.

34) Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος

Τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου τὰ περισωθέντα, ἐν Κωνστ]πόλει, 1871, τόμος Δ'. σ. 1, τ. 1.

35) Ὁ κ. Ἰωάννης Κούρτελης

Ἰλισσὸς, περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ Ι. Χ. Κούρτελη· ἔτος Γ'. ἐν Ἀθήναις, 1870. σ. 1, τ. 1.

36) Ὁ ἐνδοξότατος μέγας Λογοθέτης κ. Σ. Ἀριστάρχης.

Θησαυρὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης (μετὰ τοῦ παραρτήματος) ὑπὸ Ἐρρίκου Στεφάνου. σ. 1, τ. 5.

37) Ὁ κ. Νικόλαος Πασπαλῆς

Ἀνάλεκτα κοινωφελῶν διατριβῶν, ὑπὸ Ξ. Λάνδερερ. Ἀθήν. 1871. σ. 1, τ. 1.

Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος ἀστυκοῦ δικαίου, ὑπὸ Π. Παπαρηγοπούλου. Ἀθήν. 1865—1869. σ. 0, τ. 3.

Ἐνοχικὸν δίκαιον τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Βυζαντινῶν, ὑπὸ Π. Παπαρηγοπούλου, Ἀθήν. 1868. σ. 0, τ. 1.

Ψυχολογία ἐμπειρικὴ, ὑπὸ κ. Παπαδούκα, ἐν Κ]πόλει, 1871. σ. 1, τ. 1

38) Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Παπαδούκας

Ψυχολογία ἐμπειρικὴ ὑπὸ κ. Παπαδούκα, ἐν Κ)πόλει, 1871. σ. 1. τ. 1·

39) Ὁ κ. Ξένης, συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἡ « Βυζαντίς »

Τὰ φύλλα τῆς Βυζαντίδος.

40) Ὁ κ. Β. Δ. Καλλίφρων, συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ὁ « Ἀνατολικὸς Ἀστὴρ ».

Τὰ φύλλα τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Φιλολογικοῦ Δελτίου.

41) Οἱ κκ. Σ. Βουτυρᾶς, Ἰ. Βρετὸς καὶ Γ. Βαφειάδης, συντάκται τῆς ἐφημερίδος ὁ « Νεολόγος »

Τὰ φύλλα τοῦ Νεολόγου καὶ συνέχειαν τοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἱστ. καὶ Γεωγρ.

42) Ὁ κ. Δ. Νικολαΐδης, συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἡ « Κωνσταντινούπολις »

Τὰ φύλλα τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

43) Ὁ κ. Κ. Πληθωνίδης, συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ὁ « Τύπος »
Τὰ φύλλα τοῦ Τύπου.

44) Ὁ κ. Ἰάκωβος Σαμιωτάκης, συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἡ « Ἀμάλθεια »
Τὰ φύλλα τῆς Ἀμαλθείας.

45) Ἡ κ. Αἰμιλία Λεοντιὰς Κτενᾶ, ἐκδότις τοῦ περιοδικοῦ « ἡ Εὐρυδίκη »
Τὰ φυλλάδια τῆς Εὐρυδίκης (*).

—o—

(*) Μετ' ἐπαίνου μνημονεύομεν ἐνταῦθα τοῦ ἡμετέρου Βιβλιοφύλακος Μανουὴλ Ι. Γεδεών, ἀγαθοῦ καὶ εὐγνώμονος βλαστοῦ τῆς ἡμετέρας σχολῆς, ὡς οὐκ ὀλίγον συντελέσαντος εἰς τὴν συγκομιδὴν τῶν ἀνωτέρω δωρημάτων.

Ζ'.

Κατάστασις τοῦ ἰδιαιτέρου ταμείου τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς ἀπὸ 14 Ἰουνίου 1870—13 Ἰουνίου 1871.

—

Εἰσπράξεις τοῦ ταμείου.

Ὑπόλοιπον ἐν τῷ ταμείῳ μέχρι τῆς 14 ἰουνίου 1870	γρ.	4,461 20
Ἐξ ὀκτὼ Τουρκικῶν ἀναγνωσματαρίων (Ρεχνουμαΐ Κηραάτ) καὶ δύο γραμματικῶν τῆς Τουρκ. γλώσσης (ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἀποθήκης τῆς βιβλιοθήκης)	»	38
Ἐκ προσφορᾶς ἀνωνύμου	»	113
Ἀπὸ τῶν Δελτίων	»	3,539
Παρὰ τοῦ πέρυσιν ἀπολυθέντος τελειοδιδάκτου φοιτητοῦ Ναθαναὴλ Παύλου (ἴδ. τὴν λογοδ. τοῦ 1869—1870, σελ. 191) διὰ τὸ πτυχίον αὐτοῦ μίαν Ὀθ. λίρ.	»	117
Ἐξ εἴκοσι καὶ ἓξ τελειοφοίτων μαθητῶν τῆς σχολῆς (ὡς τοῦ Χρυσάνθου Οἰκονομίδου μηκέτι ἀποτίσαντος τὴν ὀφειλὴν) λόγῳ πτυχίου λίρ. Ὀθ. 21, Ἀγγλικὴν 1, μετζ. 10, γρόσ. 100· τὸ ὅλον	»	2,908
Ἐξ ἀποδεικτικοῦ δοθέντος τῷ ἱεροδιακόνῳ Ἀθανασίῳ Χρηστίδῃ (ὅρ. τὴν λογοδ. τοῦ 1869—1870, σελ. 166—167 καὶ 191) μίαν Ὀθ. λίρ.	»	117
		11,293, 20

—o—

Δαπάναι.

Τῷ κ. Β. Δ. Καλλίφρονι διὰ τὸν χάρτην καὶ τὴν ἐκτύπωσιν (500 ἀντιτύπων) τῶν Ἐκθέσεων τῶν 1867—1870	»	3,531 20
Τῷ βιβλιοδέτῃ εἰς δετικὰ τῶν 500 ἀντιτύπων τῶν Ἐκθέσεων (τὰ τριάκοντα εἰς ἡμιγαλλικὸν δέσιμον,	»	277 20
Εἰς ἀγορὰν ἑνὸς κώδικος διὰ τὸ Μητρῷον καὶ ἑνὸς ἄλλου διὰ τὸν ἀλφαβητικὸν κατάλογον τῆς βιβλιοθήκης	»	225 20
Εἰς ἀγορὰν χάρτου καὶ ἄλλων ἀναγκαίων τῷ γραφείῳ τῆς σχολῆς	»	59 30
Τῷ κ. Δ. Σπαθάρῃ εἰς διόρθωσιν τῆς ἀεραντλίας	»	286 20
Τῷ αὐτῷ εἰς ἐπισκευὴν τῆς ἠλεκτρομηχανῆς	»	160
Τῷ αὐτῷ εἰς ἀγορὰν διαφόρων πραγμάτων ἀναγκαίων εἰς τὸ χημικὸν ἐργαστήριον	»	187 10
Εἰς τοὺς διανομεῖς τῶν ἐφημερίδων καὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Βρετοῦ	»	67 02
Διὰ τὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς σχολῆς ἐκ Σμύρνης ἀποσταλέντα βιβλία τοῦ κ. Κοντοπούλου τελωνειακὰ καὶ ταχυδρομικά	»	26
Εἰς ταχυδρομικὰ ἐπιστολῶν	»	6
Εἰς ἐκτύπωσιν 500 προγραμμάτων τῶν δημοσίων ἐξετάσεων	»	117
Εἰς τὸν χρονογράφον Δωροθέου τοῦ Μονεμβασίας, ἀγορασθέντα διὰ τὴν βιβλιοθήκην τῆς σχολῆς	»	92
Εἰς ἀγορὰν χάρτου δι' ἑκατὸν πτυχία	»	117
Εἰς τὸν λιθογράφον	»	358
Εἰς ταινίαν διὰ τὰ πτυχία	»	117
	»	5,627 20
Ὑπόλοιπον	»	5,666
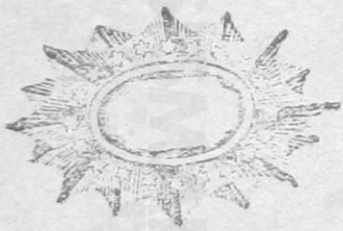
ΤΕΛΟΣ.